

Treball de Fi de Grau

Títol

Cinema i diversitat: Planificació i disseny d'un festival de cinema LGTBIQ+

Autoria

Judit Barco Tintó

Professorat tutor

Daniel Arrebola Concejero

Grau

Comunicació Audiovisual	X
Periodisme	
Publicitat i Relacions Públiques	
Comunicació Interactiva	
Comunicació de les Organitzacions	

Tipus de TFG

Projecte	X
Recerca	

Data

Del 10 al 13 de juny de 2025	X
De l'1 al 2 de setembre de 2025	

Facultat de Ciències de la Comunicació

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:	Cinema i diversitat: Planificació i disseny d'un festival de cinema LGTBIQ+			
Castellà:	Cine y diversidad: Planificación y diseño de un festival de cine LGTBIQ+			
Anglès:	Cinema and diversity: Planning and design of an LGTBIQ+ film festival			
Autoria:		Judith Barco Tintó		
Professorat tutor:		Daniel Arrebola Concejero		
Curs:	2024/25	Grau:	Comunicació Audiovisual	X
			Periodisme	
			Publicitat i Relacions Públiques	
			Comunicació Interactiva	
			Comunicació de les Organitzacions	

Paraules clau (mínim 3)

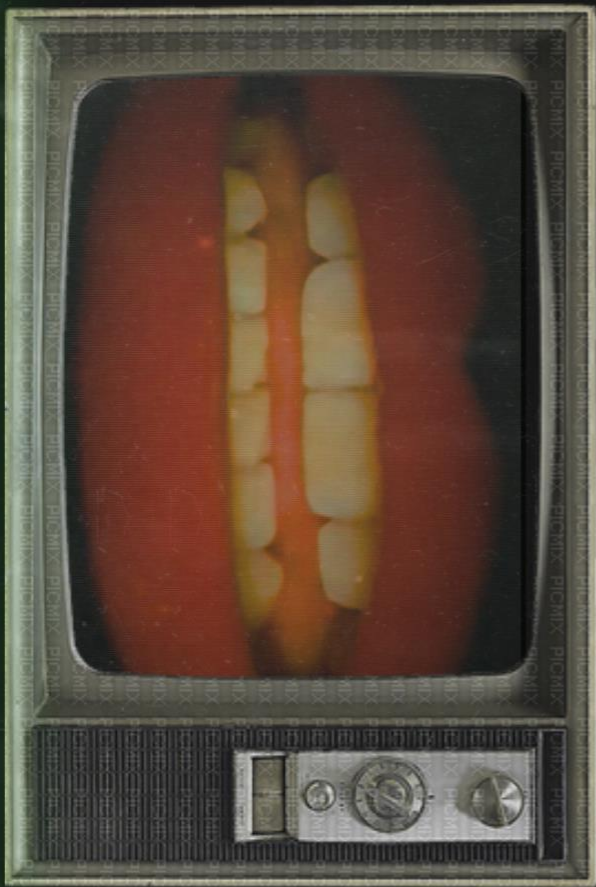
Català:	LGTBIQ+, Planificació cultural, Cinema, Festival, Artistes emergents i Barcelona
Castellà:	LGTBIQ+, Planificación cultural, Cine, Festival, Artistas emergentes y Barcelona
Anglès:	LGTBIQ+, Cultural planning, Cinema, Festival, Emerging artists and Barcelona

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:	Aquest projecte presenta la planificació i conceptualització d'un festival de cinema LGTBIQ+ ubicat a Barcelona, el Kalamitat Film Festival. Parteix d'un enfocament social, l'objectiu és generar un espai d'expressió i diàleg dins de la comunitat a partir del cinema. Combina la investigació teòrica amb una proposta pràctica a partir d'una anàlisi sociocultural. El projecte inclou el disseny de la imatge gràfica, la selecció d'espais, la programació artística i la viabilitat econòmica. Amb aquest festival es busca crear un espai cultural jove on explorar nous punts de vista des de la dissidència.
Castellà:	Este proyecto presenta la planificación y conceptualización de un festival de cine LGTBIQ+ ubicado en Barcelona, el Kalamitat Film Festival. Partiendo de un enfoque social, el objetivo es generar un espacio de expresión y dialogo dentro de la comunidad a través del cine. Combina la investigación teórica con una propuesta práctica basada en un análisis sociocultural. El proyecto incluye el diseño de la imagen gráfica, la selección de espacios, la programación artística y la viabilidad económica. Con este festival se busca crear un espacio cultural joven donde explorar nuevos puntos de vista desde la disidencia.
Anglès:	This project presents the planning and conceptualization of an LGTBIQ+ film festival based in Barcelona, the Kalamitat Film Festival. With a social approach, the aim is to create a space for expression and dialogue within the community through cinema. It combines theoretical research with a practical proposal based on a sociocultural analysis. The project includes the design of the visual identity, the selection of venues, the artistic programming, and the economic feasibility. The festival seeks to establish a young cultural space where new perspectives can be explored from a place of dissidence.

8, 9 I 10 DE MAIG DE 2026

KALAMITAT FILM DE L'ARMARI FESTIVAL A LA PANTALLA

FESTIVAL DE
CINEMA JOVE
LGTBIQ+

BARCELONA
NAU BOSTIK

@KALAMITAT.FF

“Come, we are ready for the floor show!”

Dr. Frank-N-Furter – The Rocky Horror Picture Show

ÍNDEX

1. Introducció i justificació	4
2. Objectius	5
3. Marc teòric	5
3.1 Orígens del col·lectiu LGTBIQ+ en el panorama espanyol	5
3.2 Representació del col·lectiu en el cinema	8
3.3 La cultura com a eina de canvi social	10
3.4 Com organitzar un festival de cinema amb enfocament social	10
3.5 La Generació Z i la seva interacció amb el cinema	12
4. Metodologia	13
4.1 Target	15
4.1.1 User persona	15
4.1.2 Investigació del consumidor	16
4.1.2.1 Enquesta	16
4.1.2.2 Resultats	17
4.2 Calendarització	18
4.3 Localització	20
4.3.1 Valors de la localització	20
4.3.2 Nau Bostik	20
4.3.2.1 Prestacions de la sala	21
4.4 Branding	23
4.4.1 Inspiracions artístiques i conceptuals	23
4.4.1.1 El terme camp	23
4.4.1.2 Moviment BRAT de Charlie XCX	25
4.4.1.3 Pel·lícules de Sèrie B: Cine Trash	25
4.4.1.4 A24	27
4.4.2 Naming	28
4.4.2.1 Títol	28
4.4.2.2 Tagline	28
4.4.3 Identitat gràfica	29
4.4.3.1 Grafisme base	29
4.4.3.2 Creació del cartell	33
4.4.3.3 Creació del vídeo promocional	35

4.5 Programació	37
4.5.1 Anàlisi de programació dels festivals de cinema	
LGTBIQ+ de Catalunya	37
4.5.1.1 FIRE!!	37
4.5.1.2 Barcelona Queer Film Festival	41
4.5.1.3 ENDIMARIS Sitges LGTBIQ+ Film Festival	
4.5.1.4 Walpurgis Queer Festival	45
4.5.2 Programació Kalamitat Film Festival	47
4.5.2.1 Justificació	48
4.5.2.2 Desglossament de la programació en ordre	
cronològic	51
4.6 Pressupost i finançament	61
4.6.1 Despeses	61
4.6.2 Finançament	62
5. Resultats	63
6. Conclusions	65
7. Bibliografia	68
8. Annexos	75

1. INTRODUCCIÓ I JUSTIFICACIÓ

La lluita pels drets de la comunitat LGTBIQ+ fa gairebé sis dècades que està en actiu. La Revolta de Stonewall, ubicada a Nova York el 28 de juny de 1969, va ser la primera reivindicació pública d'aquesta minoria. Aquesta data ha quedat recordada com el moment fundacional d'aquesta lluita, la qual segueix en actiu en l'actualitat. (Espinosa, R. V., 2020) Si més no, Isabel Lázaro (2024) puntualitza que, segons el *FRA's Fundamental Rights Report 2022*, hi ha un increment d'incidents i delictes d'incitació a l'odi vinculats a la comunitat LGTBIQ+. Aquesta situació fa més palpable la necessitat de seguir creant espais segurs i lliures de repressió com a forma de resistència.

La premissa d'aquest treball parteix de la seguretat de que el cinema és una eina fonamental per a produir un canvi social. Laura Daniela (2022) suggereix que el cinema és una estratègia de intervenció social, que promou la consciència i visibilitza grups marginals i vulnerables. És important fomentar la difusió de narratives que donin veu a la realitat de les vides del col·lectiu, l'art té la força de canviar mirades i discursos. Com proposa María Agostina (2008), el conflicte pot ser una oportunitat per a la creació col·lectiva. En aquest cas el valor de l'art deixa d'estar centrat en el comerç i viu la creació artística com una transformació política.

La motivació principal per la qual he decidit crear un festival de cinema LGTBIQ+, el Kalamitat Film Festival, és la convicció de que hem de seguir generant espais segurs on es fomenti el diàleg, la cultura i l'expressió artística. El format d'un festival de cinema pot donar les eines necessàries per a crear un esdeveniment cultural amb aquestes característiques, ja que es basa en la creació de finestres que donen veu a projectes. Tal com sustenten Montserrat Jurado i Alberto Martín (2016) en l'article *Nuevas propuestas, viejos circuitos: el papel de los festivales de cine españoles en la consolidación de los nuevos realizadores* els festivals de cinema tenen la funció de d'activar i difondre els treballs de nous talents a partir de programes de selecció, exhibicions i ajudes, sent així també una plataforma de professionalització.

2. OBJECTIUS

Aquest projecte compta amb dos objectius principals, el quals serveixen com a eix central a l'hora de desenvolupar el contingut del treball.

1. Ser una plataforma sòlida per a l'expressió i el diàleg entre artistes joves LGTBIQ+ emergents.
2. Desenvolupar una proposta realista i executable per a una possible realització futura.

També compta amb cinc objectius secundaris que complementen la finalitat d'aquest Treball de Final de Grau:

1. Explorar el panorama de festivals de cinema LGTBIQ+ actual.
 - 1.1 Contribuir al marc teòric de futurs treballs en aquesta línia d'estudi.
2. Exposar quina ha estat la història del col·lectiu LGTBIQ+.
 - 2.2 Exposar a nivell cinematogràfic el recorregut de la seva representació.
3. Definir les bases d'un festival amb un enfocament social.
4. Ser un punt de referència en quant a contingut de cinema jove del col·lectiu.
 - 3.3 Contribuir en l'agenda cultural de Barcelona per fonamentar la diversitat.
5. Presentar una línia editorial definida i un pla de programació, comunicació i finançament coherent amb el compromís social.

3 MARC TEÒRIC

3.3 Orígens del col·lectiu LGTBIQ+ en el panorama espanyol

Les primeres agrupacions per a l'alliberament sexual d'Espanya van tenir lloc de manera clandestina en reunions periòdiques en pisos de Barcelona, les quals van acabar esdevenint l'Agrupació Homófila per a la Igualtat Sexual (AGHOIS). Aquesta agrupació va ser creada entre el gener i el febrer de 1970, amb Armand Fluvià com a cap. El nom d'Aghois va esdevenir el títol d'un butlletí per correu que van començar a editar el gener del 1972. El butlletí estava inspirat en Arcadie, una revista homosexual francesa que difonia material informatiu sobre el col·lectiu. L'objectiu d'Aghois era el mateix, fer arribar als seus subscriptors informació de la comunitat homosexual de manera clandestina: dades històriques, pel·lícules, ressenyes de llibres, resums de premsa i altres. Aquest butlletí va servir per crear un primer nexa entre la comunitat homosexual

espanyola, el qual va poder facilitar l'agrupació per a la reivindicació. La primera reivindicació documentada a l'estat espanyol a favor dels drets de la comunitat

FIGURA 1: Primera manifestació LGTB a Barcelona convocada pel FAGC (1977).

Font: COLITA, EXPOSICIÓ SUBVERSIVES (Colita, 2024)

homosexual es va donar el 26 de juny de 1977 a Barcelona. Va ser una manifestació de quatre mil persones encapçalada per travestis i transexuals. El recorregut va començar a les Drassanes i va anar pujant per la Rambla fins la Font de Canaletes, on van ser dissoltes per la policia. La marxa seguia al càntic de: Nosaltres no tenim por, nosaltres som! El Front d'Alliberament Gay de Catalunya (FAGC), en va ser el responsable, Armand de Fluvià i Francesc Francino van ser el seus fundadors. Aquests dos amics també van crear el Moviment Espanyol d'Alliberament Homosexual (MELH), anteriorment conegut com a AGHOIS i posteriorment conegut com a Front d'Alliberament Gai a Catalunya (1975). Rafael Villena (2020), professor d'història contemporània a la Universitat de Castilla-La Mancha, defineix aquest 26 de juny com el *Stonewall* espanyol.

Aquesta nomenclatura fa referència a la *Revolta de Stonewall*, inici del moviment modern a favor dels drets civils de la comunitat LGTBI. El 28 de juny de 1969 els clients d'un bar de Nova York anomenat Stonewall, majorment membres del col·lectiu, es van revoltar contra la policia que usualment els amenaçava. Els disturbis es van allargar tres dies. La Revolta de Stonewall és considerada la primera marxa de l'orgull de la història i precursora de tots els aixecaments posteriors, incloent el juny del 1977 a Barcelona.

La subcultura homosexual va començar a expressar la seva identitat dins les grans ciutats, centres de gran concentració urbana on persones dissidents buscaven trobar gent amb la mateixa condició. Fins a aquest moment, l'expressió pública de qualsevol identitat que no fos heterosexual cisgènere era considerada un delictes. Paral·lelament el moviment feminista organitzava les primeres Jornades Catalanes de la Dona, celebrades entre el 27

i el 30 de maig de 1976 i claus en la història lesbiana de Catalunya. Va ser amb la Constitució del 1978, després de la mort de Franco, quan els homosexuals van deixar de ser considerats il·legals. Fins a aquell moment havia estat vigent la Llei sobre Perillositat i Rehabilitació Social, pactada entre els ministres franquistes el 10 d'octubre de 1969, la qual considerava aquelles expressions no heteronormatives un perill públic i reemplaçava la *Republicana Ley de Vagos y Maleantes* (1933). A la OMS estàvem inscrits com a malalts mentals, afirmava Armand de Fluvià l'ant 2017. Un any després es va crear el Col·lectiu de Travestis i Transsexuals (CTT), la primera organització transsexual documentada al país. Parcialment va desaparèixer la por a mostrar la identitat i es van iniciar molts moviments activistes. La majoria de lesbianes, les quals formaven part de l'agrupació Coordinadora d'Organitzacions i Grup de Dones, van voler desmarcar-se del moviment gai, terme que en aquell moment feia referència tant en homes com en dones. La raó per la qual van voler formar grups independents va ser perquè consideraven que no estaven en igualtat de condicions i que tenien realitats diferents. Tal com cita João França i Adrià Rodríguez a l'article (2020) 'Les dones, les lesbianes, tenim una sexualitat que no és reconeguda, que és subsidiària de la masculina, i per tant, en aquest sentit, passava tot molt més desapercebut, quedava més amagat, quedava sense nom, i per tant pràcticament sense realitat, sense una visibilitat. Avui en dia encara diem que la visibilitat lesbiana costa, per tant en aquell moment no era que costés, és que era zero.' (Mercè Otero, 2017).

FIGURA 2: Asseguda de la primera manifestació LGTB a Barcelona convocada pel FAGC (1977).

Font: COLITA, EXPOSICIÓ SUBVERSIVES (Colita, 2024)

Durant la següent dècada la comunitat gai va començar a ser objecte de determinats objectes de consum. A meitat dels anys 90 apareixen a Espanya els primers barris gays:

Chueca i l'Eixample en son un exemple. Aquesta identitat dins d'un mateix nucli geogràfic provoca que s'acabin convertint en autèntics centres de cultura, oci i negoci per al col·lectiu LGTBI. No és fins al 2 de juliol de 2005 quan es legalitza a Espanya el matrimoni entre persones del mateix sexe.

3.2 Representació del col·lectiu en el cinema

Fins a meitats dels anys 70' els papers que tenien els personatges LGTBI en les grans produccions es basaven en malalties, desviacions, morbo o plot twist ja que el públic objectiu era únicament heterosexual. A partir d'aquesta dècada on comença a créixer la visibilitat del col·lectiu notòriament la seva representació en pantalla comença a canviar. Les històries comencen a representar situacions més reals de comunitat gay, encara que els estereotips homofòbics de Hollywood encara no han canviat. Als anys 80 cineastes homosexuals comencen a fer pel·lícules independents ja que consideren que les de Hollywood no els representen. Durant la època següent hi ha un clar increment dels personatges LGTBI en el cinema, on hi ha una millor representació i respecte cap a aquests.

Ramírez Moral (2018) cita a Fernández Torres (2011) per afirmar que en cinema la homosexualitat s'ha representat de tres formes diferents. La primera és la forma oculta, aquesta ha sigut la primera representada en el cinema, el tractament de l'homosexualitat és ambigu i indefinit. La segona és reivindicativa, la condició sexual és objecte principal de la trama i té una mirada explícita. Per últim hi ha la forma desfocalitzada, on la sexualitat és un element més en la trama i la representació homosexual es combina amb altres comportaments sexuals.

Pelayo García (2009) afirma que la representació lèsbica no va estar present fins als anys 70. Ho separa amb quatre variants de representació fílmica. En la variant eròtica l'objectiu és la satisfacció de la mirada heterosexual masculina. La reivindicativa i la desfocalitzada la seva funció en la trama és la mateixa esmentada per Fernández Torres anteriorment. La última és la forma integrada, on el fet de ser lesbiana no genera un conflicte en la trama i no representa diferències respecte a altres sexualitat com seria l'heterosexual.

La representació de la bisexualitat i la transsexualitat és la més escassa i moltes ocasions s'han fet a través d'artistes que desconeixen la experiència real d'aquestes realitats. Fernández Torres (2011).

Per ser capaços de construir una comunitat política, els gais, les lesbianes sexualitats diverses senten la necessitat de crear una identitat unida i visible, així com històricament ho han fet jueus, dones o persones racialitzades. Les estratègies per cobrar una consciència pròpia han ajudat a tenir acció política. Entre els anys 1970 i 1980, el moviment va produir uns quaranta documentals, els quals han ajudat a deixar documentat la invisible història del col·lectiu que s'estava succeint en aquest període de temps. Aquesta essència compartida s'entén com el producte de les forces socials, la qüestió és com la cultura dominant al llarg de la història li ha donat forma, regulat i definit. Des d'un punt de vista constructivista la sexualitat no l'ha donada la natura sinó que l'hem fet nosaltres mitjançant les construccions culturals.

Paral·lelament a la creació d'aquests documentals la paraula queer va començar a formar-se com a concepte. La teoria queer comparteix amb el feminisme el interès per l'expressió de gènere no-normativa i amb la comunitat lesbiana, gay i bisexual l'expressió no-hetero de la sexualitat i el gènere. El terme queer ha evolucionat des dels seus inicis als anys 80'. El fet del creixement de l'activisme i el debat públic fa reapropiar el terme queer per donar nom al gènere de cinema, cultura popular i pràctica. A partir d'aquest moment és on es crea com a moviment el 'New Queer Cinema' o 'Queer New Wave'. El terme es descriu com aquella expressió no-normativa de gènere, s'articula en espais que se surten de les binaritats del gènere i la sexualitat allunant-se també del concepte de gays y lesbianes.

Actualment, i segons l'anàlisi María Marcos, David Blanco i Teresa Martín (2024), la presència de personatges minoritaris en el cinema espanyol del segle XXI no representa en proporció a les minories que habiten el país segons les dades de la societat espanyola. Les minories menys representades en proporció al número real són les dones, la comunitat LGTBIQ+, les persones velles i les persones amb diversitat funcional. Per altre banda, la que té una representació que s'aproxima més en quant a quantitat és la comunitat immigrant. La població blanca heterosexual segueix sent la més representada, afirmant així que segueix sent el patró dominant.

Si més no, s'ha de destacar que quant els personatges minoritaris apareixen en les trames acostumen a ser de major importància respecte als no minoritaris. Per una altra banda, a menys que siguin indispensables per a la trama, no tenen presència en el *background* ja que la seva presència encara no es percep com a normativa.

3.3 La cultura com a eina de canvi social

Segons la tercera entrada del Diccionari de la Llengua Espanyola el terme *cultura* es defineix com a conjunt de models de vida i costums, coneixements i graus de desenvolupament artístic, científic, en una època i grup social. Segons Ronald Grätz (2017), gestor cultural alemany, la cultura té una rellevància directa amb l'acció política i de la societat civil en totes les seves formes de comunicació. Si més no, no es pot utilitzar com a un simple instrument, tot intent d'utilitzar-la amb l'objectiu de crear una marca país s'acaba reduint a la publicitat simplista i al folklore estereotipat. La cultura ha de oferir orientació i possibilitats de identificació, sent així també un espai on resoldre problemàtiques socials. La música, el teatre, el cinema i altres expressions artístiques ofereixen un abordament crític i posen sobre la taula qüestions socials, les quals donen peu al plantejament de solucions. Funcionen com a catalitzadors dels reptes socials.

3.4 Com organitzar un festival de cinema amb enfocament social.

Segons Laura Daniela (2022) un festival de cinema amb enfocament social ha de complir amb una sèrie de característiques, les quals presenta en la seva proposta de model pel Fiafest. S'ha d'entendre com un espai que integra diferents públics, on fa possible la visualització de problemàtiques que normalment són desconegudes o mal interpretades per aquells que no les viuen. És important l'expansió del projecte a aquells públics que no conformen la problemàtica tractada. La formació de públics és l'objectiu que comparteixen tots els festivals de cinema. Autors com Verau (2014) i Daza (2012) proposen que el cinema és una estratègia de intervenció social, que promou la consciència i visibilitza grups marginals i vulnerables. Juan Beltrán afirma que cada festival i cada projecte que vulgui generar un impacte social ha de transformar d'alguna manera.

És clau tenir una identitat clara, ja que la diferència d'altres festivals i justifica el perquè del seu ser. A continuació presenta un model de fitxa de fonamentació d'un festival.

Ideologia	Per què i per a què fer-ho?	
Audiència	Qui hi participa?	

Personalitat	Com es comporta?	
Temàtica	Quin tipus d'obres exhibeix?	
Branding	Quin és el valor agregat?	
Projecció	Com es projecta en el temps?	
Data	En quina data es realitzarà?	
Localitat	On es realitzarà?	
Posicionament	Com s'espera que sigui recordat?	
Missió	Quina és la seva missió?	
Visió	Quina és la seva visió?	

TAULA 1: model de fitxa de fonamentació del festival FiaFest de la Universitat de Sabana

Segons el Institut Multimèdia DerHumALC, els organitzadors tenim com a objectiu generar noves plataformes de debat i participació entre diferents actors socials, realitzadors, comunicadors, activistes, representants comunitaris, institucions o especialistes, on es regeixen per valors ètics, respecte mutu i autodeterminació. A principis de segle el sector audiovisual agafa força com a eina en l'autorepresentació de sectors marginats.

La programació és clau per trobar la veu i l'audiència del festival. És essencial fer una bona curadoria en peces audiovisuals de temàtica social, sabent com i perquè s'han fet aquests projectes, ja que defineixen en part allò que volem transmetre com a festival. Es recomana incloure curtmetratges i animació al festival ja que atrauen a diversos grups d'espectadors. Incloure productes nacionals també atrau a més audiència. Si hi ha pel·lícules en específic que ens interessin s'ha d'enviar una carta d'invitació. La

investigació de les obres audiovisuals que ens interessin normalment es fa per la web de realitzadores, companyies productores i de ventes i d'altres festivals. S'ha de reunir un comitè de preselecció d'entre 5 a 8 persones que sàpiguin o estiguin involucrades en l'objectiu del festival. Es pot ampliar aquest grup amb un grup de testeig, on és bo influir també estudiants. Els drets de projecció han d'estar assegurats. S'ha de identificar bé quins són els *hits* del públic per ubicar bé les peces en el cronograma. Crear un lloc web i un catàleg és essencial. És important fer una bona difusió del festival, tenir contactes que en parlin i començar a construir relacions amb la comunitat cinematogràfica local.

3.5 La Generació Z i la seva interacció amb el cinema

Olivia Bennett (2024) afirma que la Generació Z s'assabenta de les novetats cinematogràfiques principalment a través de les xarxes socials. Instagram, Tiktok i Twitter són aplicacions essencials a l'hora de realitzar el marketing de les pel·lícules. No només són populars a l'hora de donar informació important sobre les estrenes al cinema sinó que també permeten generar un feedback constant. Un dels factors més importants d'aquesta nova generació tecnològica és que es valora molt la interacció amb allò que consumim per xarxes, el fet de poder comentar, seguir, difondre, donar *like* i crear un diàleg virtual simple o complex tant amb el creador de contingut com amb altres usuaris que també el consumeixen. El usuari per si sol també pot crear contingut d'aquestes pel·lícules, normalment seguint *trends* de les xarxes. Aquest marketing orgànic entre creador, consumidor o una barreja dels dos crea el sentiment de comunitat gràcies a una experiència virtual compartida.

Aquest tipus de públic no busca només entreteniment en el contingut audiovisual que consum sinó que també representació i significat en les seves narratives. Aquesta demanda de històries autèntiques i diverses està fent que la indústria evolucioni cap a aquest costat, assegurant que les històries que es fan siguin tan variades com el públic que les consumeix. Dos famosos exemples d'aquest canvi de narratives serien *Call me by your name* i *Lady Bird*.

Per a aquesta generació anar a veure una pel·lícula és una experiència social més. És un indicatiu de que valoren la experiència en si mateixa tant com el contingut que s'està consumint. Com hem mencionat abans aquest tipus de públic busca la interacció amb aquell contingut que vol veure. A banda de tenir feedback dins les xarxes social, aquesta generació també busca esdeveniments cinematogràfics on es pugui interactuar tant amb

persones que han format part de la creació de les pel·lícules com amb els propis fans, entenent l'art d'anar a veure una pel·lícula com un esdeveniment complet. Això inclou esdeveniments com Q&A, projeccions temàtiques o preestrenes. La projecció de clàssics també genera un atractiu pels joves ja que agrada aquesta nostàlgia al cinema i a la seva història.

Encara que no hi ha una data exacta posada en comú entre els analistes la Generació Z compren aquelles persones que han nascut entre el 1994 i el 2010. Es tracta de la primera generació que ha crescut en una era completament digital, al contrari que els *millennials* que complementaven amb l'analògic. No han d'aprendre a fer servir la tecnologia sinó que aquest món actual hiperconnectat ja forma part de la seva naturalesa. (Gil y Gómez de Travesedo, 2020)

4. METODOLOGIA

Per al desenvolupament d'aquest projecte, s'ha utilitzat una metodologia mixta que combina tècniques qualitatives i quantitatives, amb l'objectiu de construir una proposta sòlida, realista i coherent amb els valors del festival. La metodologia principalment s'ha basat en fonts teòriques i referents culturals. Aquest apartat compta amb sis grans blocs essencials, realitzades amb l'objectiu de consolidar una proposta coherent i realitzable que vagi acord amb els valors del festival. S'ha creat una definició del target, passant per la calendarització estratègica de l'esdeveniment, l'elecció de la *localització*, l'elaboració del branding, la creació de la programació, la formulació del pla de comunicació i, finalment, la construcció del model de *finançament*. Aquest enfocament ha permès articular un projecte cultural amb una identitat definida, orientat a un públic jove i amb compromís amb la representació i la transformació social..

El *target* objectiu d'aquest festival són joves de la Generació Z vinculats a la cultura urbana i pop, especialment aquells que formen part del col·lectiu LGTBIQ+. Per conèixer millor aquest públic, vaig elaborar un *user persona* que em permetés empatitzar amb els seus interessos, hàbits i motivacions. Complementàriament, vaig dissenyar una enquesta que combinava preguntes qualitatives i quantitatives amb l'objectiu d'obtenir una visió més completa sobre els gustos i expectatives davant d'un festival amb aquestes característiques. Aquesta recollida de dades em va permetre orientar la proposta cap a un públic real i motivat, assegurant-ne la rellevància i l'impacte social.

La calendarització del festival es va definir després d'analitzar el calendari anual dels festivals *queer* i joves de Barcelona. Aquesta recerca tenia com a objectiu fer una tria de dies estratègica per a evitar que el públic principal del Kalamitat Film Festival es pogués solapar amb altres festivals que poguessin ser del seu interès. També vaig considerar, segons els resultats de l'enquesta, que el moment de la setmana on la disponibilitat del públic era més viable era al cap de setmana.

Per a la selecció de l'espai vaig plantejar una sèrie de característiques tan ètiques com funcionals que anaven acord amb les necessitats del festival. La selecció de la Nau Bostik com a espai per al festival respon a aquesta decisió estratègica i conceptual. Es tracta d'un espai cultural alternatiu, autogestionat i amb un fort vincle amb la creació artística que aposta per artistes del territori. El seu caràcter underground i la seva accessibilitat la converteixen en l'escenari ideal per acollir un festival amb una forta càrrega simbòlica i política. Aquesta localització reforça la voluntat del projecte de trencar amb les dinàmiques institucionals tradicionals i generar un espai segur i creatiu per a la comunitat LGTBIQ+ jove.

El desenvolupament del branding del festival ha estat fonamental per dotar-lo d'una identitat visual i conceptual única. Per realitzar-lo d'una manera coherent vaig segmentar aquest apartat en tres punts fonamentals: les inspiracions artístiques i conceptuais; el *naming* i la identitat gràfica. Les inspiracions artístiques i conceptuais són claus a l'hora de definir la nostra marca personal, en aquest cas les quatre referències principals han estat: l'estil *camp*, el moviment Brat, les pel·lícules de cinema B i la productora de cinema A24. Els dos primers punts els he utilitzat més com a inspiració gràfica i de to comunicatiu. Els últims punts m'han servit com a referència conceptual de valors i representació. El nom del festival, Kalamitat, i el tagline "de l'armari a la pantalla" reflecteixen l'essència del projecte: transformar allò marginal en central. Parteix de la idea *camp* d'utilitzar la ironia com a eina d'expressió artística. Per a fer una proposta visual atractiva al públic i conseqüent amb les inspiracions artístiques primer vaig definir les bases gràfiques del Kalamitatg Film Festival. Donada la inspiració del cartellisme de la pel·lícula *La Sustancia* (Coralie Fargeat, 2024) vaig decidir també utilitzar la tècnica del contrast fort i la tipografia d'impacte. La paleta cromàtica compta amb tres colors: negre, groc i blanc. Com a recurs visual també he utilitzat una televisió *vintage*, fent servir així els errors tècnics de la televisió com a recurs estètic. La creació del cartell ha sigut el resultat de la implantació d'aquests grafismes juntament amb la informació pertinent.

També vaig crear el vídeo promocional, el qual segueix les mateixes bases gràfiques per no perdre la línia editorial. El vídeo, a banda de mostrar la informació necessària, compta amb un recull de vídeos de la cultura pop LGTBIQ+ utilitzats com a manifestació d'intencions.

La programació es va estructurar a partir d'un procés de recerca i curadoria amb dues fases. Primer, vaig analitzar la programació d'altres festivals LGTBIQ+ catalans per identificar bones pràctiques i estils narratius recurrents. Després, vaig dissenyar la proposta pròpia del Kalamitat, amb un equilibri entre projeccions de llargmetratges clàssics, curts a competició, documentals contemporanis i espais per a creadors emergents. La idea era construir una programació diversa, participativa i coherent amb l'eix temàtic del festival. També vaig incloure concerts i activitats paral·leles per oferir una experiència cultural completa i comunitària.

El pla de finançament es va estructurar amb criteris de sostenibilitat i realisme. Per cobrir les despeses previstes (espais, drets, honoraris, tècnica, promoció...), vaig preveure una combinació de fonts: subvencions públiques com l'ICEC i la venda d'entrades. Aquesta diversificació té com a objectiu reduir la dependència institucional i fomentar la implicació directa del públic i la comunitat.

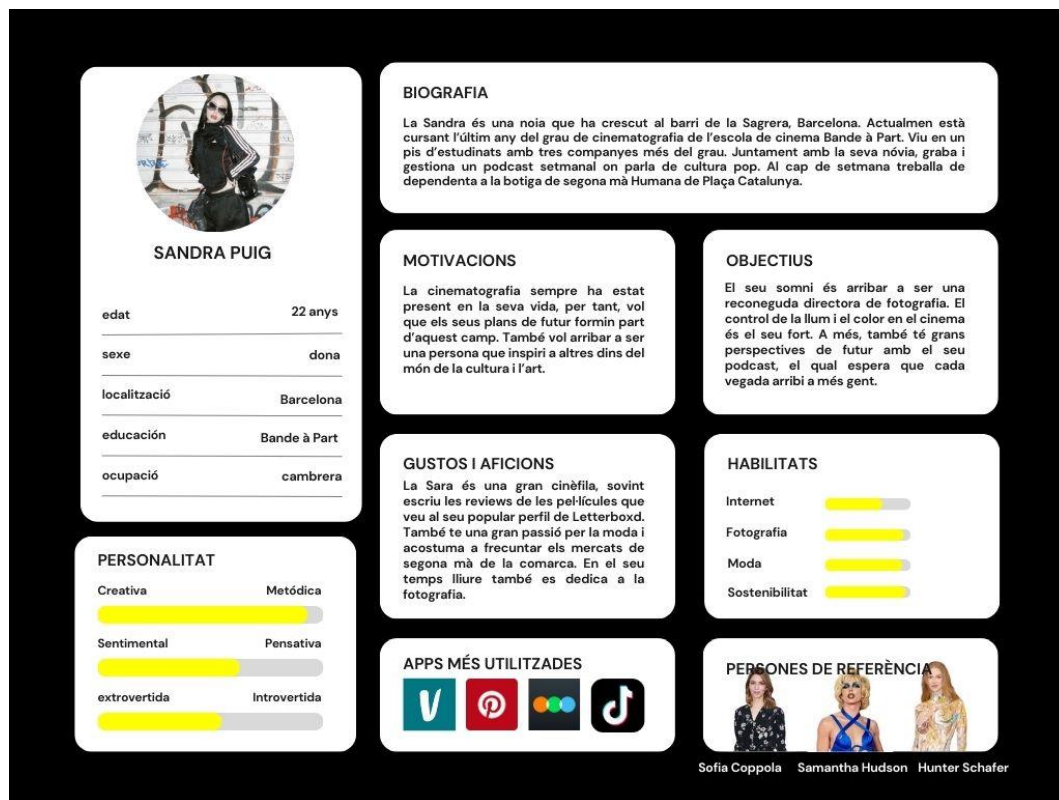
4.1 Target

Per a poder arribar al nostre públic objectiu és necessari tenir com a festival una identitat clara que sigui atractiva pel nostre target. El perfil principal al que està dirigit el projecte és el moviment urbà jove del col·lectiu, encara que la resta de perfils que no coincideixin amb aquestes característiques específiques també són benvinguts. Específicament el públic objectiu són persones de la Generació Z que consumeixen habitualment contingut de la cultura urbana i pop.

4.1.1 User Persona

Per tal d'optimitzar servis i continguts és essencial conèixer als usuaris que faran ús d'allò que estem promocionant, és per això que moltes empreses tenen la necessitat de crear el seu propi *user persona*. Aquest terme va ser creat per Alan Cooper l'any 1999 en el seu llibre *The Inmates Are Running The Asylum*. L'acció de definir el perfil de consumidor es fa servir com a tècnica per arribar a empatitzar i comprendre millor els seus desitjos i

necessitats. (Serrano-Cobos, J., & Calduch-Losa, Á, 2023). L'*user persona* del Kalamitat Film Festival el mostro a continuació.

TAULA 2: descripció de l'User Persona

Font: Creació pròpia

4.1.2 Investigació del consumidor

4.1.2.1 Enquesta

El públic que ha d'assistir al festival té uns hàbits de consum i tendències que defineixen que és allò que esperen trobar en aquesta experiència, què els hi agradaria veure, què no els hi agradaria i què és allò que valoren. Per saber-ho és necessari realitzar un estudi del consumidor, l'eina utilitzada ha estat una enquesta online, la qual es troba a l'ANNEX A. Aquesta enquesta es basa principalment en una metodologia qualitativa, si més no, també ha estat necessari recollir dades quantitatives les quals acaben formant una metodologia mixta.

En primer lloc s'han realitzat tres preguntes per saber el perfil bàsic de la persona enquestada. El segon bloc compren aquelles preguntes que analitzen els precedents de l'usuari respecte als festivals de cinema d'aquest tipus i quina és la seva predisposició. Seguidament es plantegen les preguntes de contingut del festival, on es posa en qüestió què és allò que els hi agradaria veure. En aquest apartat es toca el contingut de les projeccions, les activitats que es poden realitzar i aquelles temàtiques que hi ha interès en tractar. El següent apartat són sis factors del festival on es demana que es puntuï el seu grau de valor. Aquests factors s'han triat per analitzar què és allò que els consumidors d'aquests festival consideren que donen valor al projecte, això compren tan característiques estètiques, socials i ètiques. En el cinquè bloc trobem les preguntes que fan referència a la logística i comunicació de l'enquestat. És important tenir-ho en compte ja que les preferències horàries, econòmiques i comunicatives de les persones que volen assistir al festival s'han de tenir en compte a l'hora de la planificació del festival. Les últimes preguntes conviden a la participació activa dels consumidors, ja que és un projecte que ha de ser el resultat de les ments creatives dels artistes del col·lectiu que hi vulguin ser participants. Es pregunta què és allò que els hi agradaria veure, però en aquest últim cas la resposta és oberta. Per concloure, he aprofitat l'abast que pot adquirir l'enquesta per obrir les portes a aquelles persones que, en cas hipotètic de que el festival es materialitzés, vulguin formar part del festival tant com a creadors com a voluntaris.

4.1.2.2 Resultats

La majoria de les respostes són d'usuaris joves, específicament en el grup d'edat de 19 a 22 anys. Pel que fa a la identitat de gènere, la representació està ben equilibrada entre homes i dones, amb una significativa presència de persones que s'identifiquen com a part del col·lectiu LGTBIQ+. Aquesta informació és important, ja que indica un interès i una connexió autèntics amb el tema del festival suggerit. Els resultats s'especifiquen a l'ANNEX B.

Malgrat que molts dels enquestats han assistit poques vegades o mai a festivals de cinema, gairebé tots expressen interès per participar en un festival LGTBIQ+ jove a Barcelona. Aquesta actitud favorable indica una evident oportunitat: existeix una necessitat latent d'espais d'expressió audiovisual amb una perspectiva queer adaptats al públic juvenil.

Les preferències en quant al gènere cinematogràfic són diverses, però hi ha una notable

inclinació cap a la ficció, tant curta com llarga, així com també pel documental. També s'ha parlat de l'animació, tot i que en una menor proporció. Això mostra la necessitat de dissenyar una programació variada, que contempli diversos formats i estils narratius. A banda de les projeccions també s'esperen activitats com converses amb directors de cinema, àrees de networking o esdeveniments socials com un DJ. Aquests gustos demostren que el públic no només vol veure cinema, sinó també viure una experiència col·lectiva i participativa, on es puguin crear contactes i compartir idees.

Les xarxes socials més eficaces per connectar amb aquest públic són Instagram i TikTok, amb TikTok guanyant popularitat entre alguns dels assistents. Això indica que la difusió del festival hauria de realitzar-se majoritàriament per aquestes plataformes, amb material visual i dinàmic.

La majoria opina que un preu just per al festival es troba entre 10€ i 25€ per l'entrada sencera. També han assenyalat que disposen de més temps durant el cap de setmana, i que Barcelona els és accessible, cosa que confirma la ubicació suggerida per a l'esdeveniment.

Un petit grup ha mostrat interès a participar com a creadors o a presentar obres audiovisuals, la qual cosa permet la creació d'una secció de joves creadors dins el festival, promovent la producció emergent i local.

Aquestes respostes mostren que existeix una forta base de joves interessats en un festival LGTBIQ+ a Barcelona, sobretot si inclou projeccions, activitats participatives i àrees socials. La comunicació digital serà fonamental, igual que proporcionar preus raonables i una programació variada i inclusiva.

4.2 Calendarització

Per escollir les dates més adequades per a la celebració del Kalamitat Film Festival, he realitzat una anàlisi detallada de la calendarització de diversos festivals de cinema que tindran lloc a la ciutat de Barcelona durant l'any 2026. L'objectiu principal era identificar un espai temporal estratègic que no coincidís amb altres festivals que comparteixen el mateix públic objectiu, per tal de garantir una millor assistència i visibilitat per al projecte.

Per dur a terme aquesta anàlisi, he seleccionat dos tipus de festivals. En primer lloc, festivals de cinema amb temàtica LGTBIQ+, com ara FIRE!!, Endimaris, Walpurguis i Barcelona Queer Film Festival, que connecten directament amb la missió del Kalamitat. En segon lloc, he tingut en compte festivals que, tot i no centrar-se específicament en la temàtica queer, atrauen una gran aflluència de públic jove, com són el BCN Film Fest, Love & Hope i Reteena. Aquest segon grup també és rellevant, ja que el nostre festival també s'adreça principalment a la Generació Z, que representa el gruix del seu públic potencial. Festivals amb perfils de consumidor de la comunitat LGTBIQ+.

2025 PLANIFICADOR ANUAL												
	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL	MAY	JUNE	JULY	AUGUST	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Su			30			1	2	31			30	1
Mo			31			2	3		1		1	2
Tu				1		3	4		2		2	3
We	1			2		4	5		3	1	3	4
Th	2			3	1	5	6		4	2	4	5
Fr	3			4	2	6	7	1	5	3	5	6
Sa	4	1	1	5	3	7	8	2	6	4	6	7
Su	5	2	2	6	4	8	9	3	7	5	7	8
Mo	6	3	3	7	5	9	10	4	8	6	8	9
Tu	7	4	4	8	6	10	11	5	9	7	9	10
We	8	5	5	9	7	11	12	6	10	8	10	11
Th	9	6	6	10	8	12	13	7	11	9	11	12
Fr	10	7	7	11	9	13	14	8	12	10	12	13
Sa	11	8	8	12	10	14	15	9	13	11	13	14
Su	12	9	9	13	11	15	16	10	14	12	14	15
Mo	13	10	10	14	12	16	17	11	15	13	15	16
Tu	14	11	11	15	13	17	18	12	16	14	16	17
We	15	12	12	16	14	18	19	13	17	15	17	18
Th	16	13	13	17	15	19	20	14	18	16	18	19
Fr	17	14	14	18	16	20	21	15	19	17	19	20
Sa	18	15	15	19	17	21	22	16	20	18	20	21
Su	19	16	16	20	18	22	23	17	21	19	21	22
Mo	20	17	17	21	19	23	24	18	22	20	22	23
Tu	21	18	18	22	20	24	25	19	23	21	23	24
We	22	19	19	23	21	25	26	20	24	22	24	25
Th	23	20	20	24	22	26	27	21	25	23	25	26
Fr	24	21	21	25	23	27	28	22	26	24	26	27
Sa	25	22	22	26	24	28	29	23	27	25	27	28
Su	26	23	23	27	25	29	30	24	28	26	28	29
Mo	27	24	24	28	26	30	31	25	29	27	29	30
Tu	28	25	25	29	27			26	30	28	30	31
We	29	26	26	30	28			27		29		
Th	30	27	27		29			28		30		
Fr	31	28			30	1	2	29		31		
Sa			29		31	2	3	30			1	2

TAULA 1: taula anual de la distribució dels festivals joves i *queers* de Barcelona

Font: creació pròpia

Aquest mapa temporal em va permetre identificar els buits al calendari on cap d'aquests festivals tenia lloc. Després d'estudiar les opcions disponibles i tenir en compte tant la distribució anual com la conveniència climàtica i logística, vaig considerar que els dies 8, 9 i 10 de març eren els més adients per celebrar el *Kalamitat Film Festival*. Aquestes dates es troben prou allunyades dels altres festivals analitzats i tenen el potencial d'esdevenir una proposta cultural rellevant dins el primer trimestre de l'any, en un període amb menys saturació d'esdeveniments.

Aquesta decisió no només respon a criteris d'estratègia comunicativa i de posicionament dins del calendari cultural de Barcelona, sinó que també reflecteix la voluntat de crear un espai propi i reconeixible per al festival, que pugui créixer i consolidar-se en futures edicions sense entrar en competència directa amb altres iniciatives afins.

4.3 Localització

4.3.1 Valors de la localització

Per donar localització a aquest festival busco un espai que usualment doni lloc a esdeveniments de caire artístic i social. És important que el lloc que aculli el festival comparteixi també els seus valors, juntament amb la gent que acostuma a freqüentar l'espai tant de públic com d'artista. La localització de l'esdeveniment és una peça més entre moltes que conformen la identitat del festival. Conseqüentment, la selecció d'espais prioritza compartir valors. Barcelona compta amb diversos centres culturals que estan oberts a escoltar i donar lloc a propostes d'artistes joves emergents. Així com aquest festival, una de les seves funcions normalment és donar veu a projectes que, sense aquests espais, no tindrien possibilitats de ser exhibits.

Per una altra banda, també ha de complir amb certes característiques en quant a espai que facin viable les activitats del festival. És imprescindible que hi hagi un espai habilitat per a projeccions. Per a poder realitzar altres activitats com les taules rodones, el podcast en directe o actuacions musicals també ha d'estar un sistema de so operatiu i un espai que hi pugui donar lloc.

4.3.2 Nau Bostik

La Nau Bostik és un espai creatiu de Barcelona, dins del barri de la Sagrera, que compta amb un onze espais habilitats per dur a terme tot tipus d'expressions artístiques. (Nau Bostik, 2025) He escollit aquest espai com a possible localització del festival perquè s'ofereix obertament a donar veu a projectes culturals de proximitat. La Nau Bostik compta amb un extens recorregut de 10 anys on ha sigut escenari de nombroses activitats referents a l'escena cultural barcelonina. Aquest espai es presenta a si mateix a la seva pàgina web com un centre cultural del barri que acull a totes aquelles persones que tinguin interès en les manifestacions culturals de tota mena i ganes de compartir-les i exterioritzar-les. Tal i com afirma Xavier Basiana i Vers, gestor cultural, *'El projecte de la Nau Bostik sorgeix amb la voluntat d'impulsar i donar visibilitat a tot tipus d'activitats relacionades amb la cultura i el lleure, tot mantenint els principis de diversitat i*

sostenibilitat com a línies mestres, i buscant alhora d'erigir-se com a plataforma per a la difusió de la informació i del coneixement.'

Cal destacar que en aquest espai ja si ha dut a terme un festival de cinema en anterioritat. Del 13 al 15 d'abril de 2018 es va celebrar el Bostik Film Fest, festival de cinema propi del centre cultural. Degut a aquest antecedent poder donar com a vàlid aquest espai com a localització d'un festival de cinema.

4.3.2.1 Prestacions de la sala

La Nau Bostik ofereix onze espais: Nau Km14, Andy Warhol i Paula Rosselló, Espai Roman Polankik, Sala Gandul, Espai 53, Pilar Vers, Sala audiovisuals, Espais Exteriors, Mirador de l'estació, Mirador Segona i Horstik. Per a realitzar les activitats de interior que ofereix el festival he seleccionat la Nau Km14. La raó principal per la qual he triat

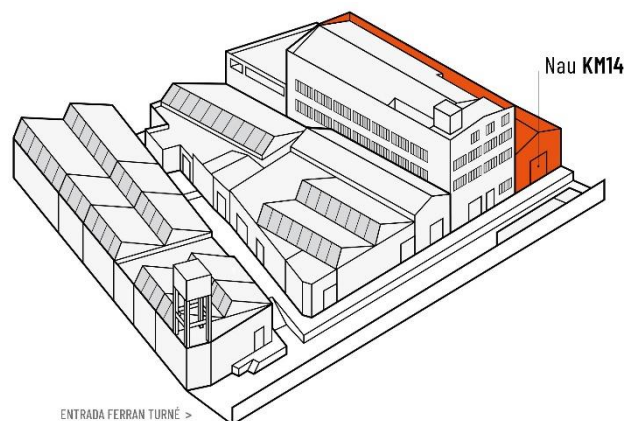

FIGURA 3: Esquema espacial de la Nau Bostik on es mostra la ubicació de la Nau Km14

Font: Nau Bostik

aquest sala és per qualitat tècnica que les seves instal·lacions poden oferir durant les projeccions. És l'única sala que compta amb una gran pantalla de projeccions i un equip integrat de so. A banda de la part audiovisual, també ofereix prestacions que faciliten la realització d'altres activitats complementàries del festival. La web de la Nau Bostik afirma que aquesta sala és idònia per dur a terme concerts, debats i xerrades. La Nau Km14 compta amb una superfície de 233m², un aforament de 250 persones.

FIGURA 4: sala NAU KM14, Nau Bostik

Font: Nau Bostik

FIGURA 5: sala NAU KM14, Nau Bostik

Font: Nau Bostik

FIGURA 6: sala NAU KM14, Nau Bostik

Font: Nau Bostik

FIGURA 7: sala NAU KM14, Nau Bostik

Font: Nau Bostik

Per a dur a terme les activitats exteriors he seleccionat també l'opció de lloguer d'espai exterior. Els espais exteriors de la Nau Bostik són espais plens d'art, de murals enormes que són, en part, el segell estètic del projecte. Hi ha dos passatges principals des dels quals hi ha accés directe a les naus de la planta baixa i on se situa el Bar Mescladís, on poder gaudir d'una bona beguda i menú. Són espais on gaudir individualment, amb amistats o família, i aprofitar l'entorn d'oci, exposicions o activitats que es duguin a terme. (Nau Bostik, 2025) Aquest espai exterior està obert a totes les persones que vulguin entrar a la Nau Bostik, per tant, serà un espai complementari on el públic del Kalamitat Film Festival podrà utilitzar lliurement com a àrea d'oci.

FIGURA 8: Espai exterior Nau Bostik

Font: Nau Bostik

4.4 Branding

Segons l'article de Citysem anomenat *¿Qué es el branding?* (2014) el concepte de branding fa referència al procés estratègic de creació, construcció i gestió d'una marca mitjançant l'administració de tots els actius vinculats directa o indirectament al seu nom, símbol, significat i expressió visual o verbal. No es tracta només de dissenyar un logotip o identitat visual, sinó de construir una imatge, personalitat i experiència coherent que connecti emocionalment amb el públic i diferenciï la marca al mercat.

El branding implica definir el posicionament, propòsit, valors i to de comunicació de la marca, per crear connexions conscients i inconscients amb els consumidors que influeixin en les seves decisions de compra. També inclou la gestió d'elements tangibles (com el disseny gràfic, colors, tipografia) i aspectes intangibles (com la reputació, credibilitat i singularitat).

4.4.1 Inspiracions artístiques i conceptuals

4.4.1.1 El terme camp

Segons les idees d'Anneke Smelik recollides en el llibre *Cinema, Memory, Modernity: The Representation of Memory from the Art Film to Transnational Cinema* (Russell, J.A Kilbourn, 2010) els estudis sobre l'homosexualitat sovint tenen una lectura camp al voltant del seu espectacle. Determinats personatges, tot i ser de la comunitat, causen furor dins del col·lectiu gai degut a qualitats com l'autenticitat la teatralitat. En aquest cas ens posa d'exemple a Judy Garland, coneguda pel seu paper de Dorothy en *El Mag d'Oz* (Victor Fleming, 1939). Gran part de la comunitat homosexual es sent atreta per artistes i obres que representen sentiments intensos que congenien amb el sentit de l'absurditat,

aquests dos factors acaben formant la ironia profunda característica d'aquest estil. En l'actualitat, un gran exemple de celebritat que s'ha convertit en una icona entre la comunitat LGTBIQ+ per la seva expressió *camp* és Lady Gaga. Com s'ha comentat amb anterioritat, és gràcies a l'absurditat utilitzada com a eina artística el que ha fet elevar artistes pop a ser part de la simbologia *queer*.

En certa manera, senten que s'assimila a la seva pròpia experiència d'estar vivint en una

FIGURA 9: Lady Gaga en la Met Gala de 2019 amb la temàtica *Camp*

Font: Vogue Spain

societat regida per la heterosexualitat. El *Camp* pot ser vist com la lectura oposada de la cultura popular oferint així identificacions i plaers que la cultura dominant denega als homosexuals. No només és humor absurd sinó que parteix també del dolor, és la transformació del dolor al riure i l'expressió de la sensibilitat gai. Socialment és una resposta irònica a la burla per part d'una societat normativa. Aquesta característica ironia també és compartida amb la cultura postmoderna, que fa paròdia per a l'artificialitat de la performance i transgredeix els el significat tradicional del gènere. Aquestes dues cultures desnaturalitzen la feminitat i la masculinitat. Es podria dir que el *camp* és un prerrogatiu de l'home gay blanc. El fet que també sigui una deconstrucció de l'autoritat masculina heterosexual també atrau a la comunitat lesbiana. Si més no, no compartien el

mateix cànon de camp ja que no tenen la mateixa identificació amb la feminitat d'excessos que un seguidor del camp masculí. A partir dels 90' el significat de camp es comença a escoltar també amb el de queer ja que és una evolució de la deconstrucció del gènere.

4.4.1.2 Moviment BRAT de Charlie XCX

El juny del 2024 la cantant Charlie XCX va treure l'àlbum BRAT. El fenomen sorgit després d'aquest projecte no es va centrar només en la seva part musical sinó que va suposar un moviment cultural que es va popularitzar entre la *Generació Z* i part del *Millennials*. La paraula *brat*, segons Cambridge Dictionary, significa un nen que es porta malament, el que seria un mocós. La cantant estatunidenca ha reconstruït el significat d'aquesta paraula per abanderar l'estil de vida caòtic, desenfadat, provocador, irònic, antinormatiu, autoparòdic, desafiant i exagerat. Aquesta actitud també va acompanyada d'una estètica molt marcada que fusiona elements pop dels ans 2000, hiperfeminitat exagerada, pop-punk i hyperpop. Tot i l'exponent de la cultura pop actual el moviment en si mateix és una pròpia crítica, que amb el sarcasme i la ironia, s'alimenta d'ella mateixa.

FIGURA 10: portada àlbum Brat de Charlie XCX

Font: Wikipedia

4.4.1.3 Pel·lícules de Sèrie B: Cine Trash

Segons l'article *Lecturas de cine* de Betina Cecilia (2008) , quan es parla del cinema de sèrie B es fa referència a un conjunt de pel·lícules vinculades a un sistema de producció que va haver de conviure amb l'època clàssica dels estudis de Hollywood entre els anys

trenta i cinquanta, i que, en resum, es caracteritzaven per tenir baixos pressupostos, l'absència de grans estrelles o directors famosos, rodatges ràpids i una durada que no superava els 90 minuts. En la majoria d'aquests fils si pot trobar certa mirada *camp*. Alguns dels títols més destacables d'aquest estil son: *El Retorno de los Tomates Asesinos* (John De Bello, 1978), *Barbarella, Queen of the Galaxy* (Roger Vadim, 1968), *Bad Taste* (Peter Jackson, 1987) i *Robot Monster* (Phil Tucker, 1953)

FIGURA 11: portada de la pel·lícula *El Retorno de los Tomates Asesinos* (John De Bello, 1978)

Font: Tuposter.com

FIGURA 12: portada de la pel·lícula *Barbarella, Queen of the Galaxy* (Roger Vadim, 1968)

Font: IMDb

Amb el crack econòmic de Wall Street, l'assistència als cinemes es va reduir dràsticament. Per recuperar públic, els exhibidors van provar amb el “double feature”, una estratègia que consistia a reforçar la projecció d'un film amb un altre d'acompanyament, que havia de ser de baix cost perquè el programa fos rendible. Els grans estudis van crear els seus departaments de cinema de sèrie B, i alhora van sorgir petites productores, formant una mena d'estructura en què tothom en sortia beneficiat.

El seu origen es remunta als anys vint, on va adquirir el nom de *sèrie B* degut a la cara B dels discos, on sovint s'incloïen les cançons menys conegudes dels cantants d'èxit. Els anys 30 van ser els anys d'or de les pel·lícules de baix pressupost, ja que els cinemes disposaven d'un model de contracte que obligava a adquirir totes les pel·lícules de l'any,

incloent aquestes. Aquest model legal fa permetre estabilitat en les productores i possibilitat de negoci. Durant la dècada dels seixanta les polítiques de censura es van tornar més laxes i va aparèixer el cinema d'exploració, el qual incloïa aquelles pel·lícules de sèrie B que incloïen contingut tabú com sexe, violència o consum de drogues. En l'actualitat hi ha poques pel·lícules d'aquest corrent que aconseguixin amb èxit entrar dins del cicle habitual de distribució, ja que les pel·lícules de baix pressupost normalment es queden fora de les bases de selecció. (Torrelo J.I.S, 2023)

4.4.1.4 A24

A24 és una productora i distribuïdora nord-americana de cinema independent que va ser fundada a Nova York l'any 2012 per Daniel Katz. Aquesta productora s'ha convertit en una icona cultural entre la Generació Z gràcies a la seva autenticitat de marca. Hanne Caroline Rolstad i Nina Nguyen (2022) en l'article *Brand Authenticity Representation and Inclusivity* plantegen les raons per les quals aquesta productora ha aconseguit un gran reconeixement, especialment entre les noves generacions.

A24 és reconeguda per la seva forta autenticitat de marca. Això significa que els consumidors perceben l'empresa com a fidel als seus propis valors i principis, sense cedir a pressions externes o tendències passatgeres. L'autenticitat és vista com un actiu central en l'estratègia de màrqueting contemporània, fent d'A24 una referència en aquest aspecte. La identitat visual, el to de veu i les campanyes de màrqueting d'A24 estan acuradament alineades amb els valors de la marca. La comunicació és moderna, irreverent i propera al públic jove-adult, reforçant la imatge d'una productora innovadora i autèntica.

El compromís amb la representació i la inclusió és un dels grans pilars d'aquesta productora. L'empresa aposta per narratives diverses, donant espai a diferents veus, cultures i experiències, tant davant com darrere de les càmeres. Això no només reflecteix una preocupació social rellevant, sinó que també genera una connexió emocional més forta amb el públic, que valora marques alineades amb qüestions de diversitat i equitat.

A24 també és coneguda per apostar per pel·lícules i sèries amb propostes originals, sovint de baix pressupost però amb gran valor artístic i narratiu. La curadoria acurada dels projectes resulta en una identitat distintiva, associada a produccions agosarades, creatives i sovint premiades.

En resum, A24 ha construït una marca reconeixible gràcies a la combinació d'autenticitat, compromís amb la inclusió i la diversitat, innovació artística i una comunicació alineada amb els valors contemporanis del públic. Això fa que la productora sigui vista no només com un estudi de cinema, sinó com un símbol cultural de creativitat i autenticitat.

FIGURA 13: logotip productora A24

Font: GrandArmy

4.4.2 Naming

4.4.2.1 Títol

El títol que he escollit per a aquest festival de cinema ha estat *Kalamitat Film Festival*. Segons el Gran Diccionari de la Llengua Catalana el terme calamitat es defineix com a *fet advers, desgràcia, que ateny a la vegada un cert nombre de persones. Una calamitat pública*. La intenció conceptual del nom del festival pretén jugar amb la post-ironia que caracteritzat gran part de l'expressió cultural de la comunitat LGTBIQ+. Tal i com suggereix Anneke Smelik (2010), el moviment homosexual sempre ha estat acompanyat de sentiments adversos que congenien amb l'absurditat, absurditat la qual normalment neix com a resposta al dolor. És per aquesta raó que vaig plantejar un nom que fes referència a un adjectiu amb connotacions negatives, les quals històricament han sigut associades a la comunitat LGTBIQ+. Considero que utilitzant aquest joc de paraules juntament amb la ironia es pot donar un segon significat al mot. El fet de canviar la lletra C per una K s'ha fet amb la intencionalitat de reafirmar la mirada *punk* i alternativa del festival, lletra sovint recurrent en aquests dos àmbits.

4.4.2.2 Tagline

El *tagline* “de l’armari a la pantalla” no només serveix com a explicació, sinó que també porta una intenció política i emocional molt intensa. Aquesta oració resumeix la meta del festival: proporcionar un espai de visibilització audiovisual a individus i narratives LGTBIQ+ que històricament han estat ignorades o marginades a l’àmbit privat. El pas de “l’armari” —com a metàfora del silenci, la por i la repressió— a la “pantalla” —espai públic, creatiu i transformador— reflecteix un anhel de trencament, d’empoderament i de celebració. No és només qüestió de mostrar pel·lícules, sinó de crear un espai cultural que representi igualment un acte col·lectiu de resistència i orgull.

4.4.3 Identitat gràfica

La identitat gràfica és la representació visual dels valors i la personalitat de la marca. Inclou elements com el logotip, la paleta de colors, les tipografies i altres imatges o símbols que formen un sistema coherent i reconeixible. L’objectiu de crear una coherència entre els anteriors elements esmentats és tenir una percepció consistent i professional per tal de ser reconeixible al públic. (Pixelarte, 2024)

4.4.3.1 Grafisme base

El Kalamitat Film Festival es caracteritza per un to rebel i una estètica grunge. Les bases estètiques d’aquest festival segueixen la línia editorial de l’àlbum *Brat* de Charlie XCX i busquen el to *trash* característic del cinema de *sèrie B*. Juntament amb l’expressiu estil camp busca generar atenció dins de la comunitat de la Generació Z

Els tres colors en els que es fonamenta la identitat visual del festival són el negre (#000000), el groc (#ffff500) i el blanc (#ffffff). El color utilitzat de base sempre es el negre, mentre que el groc i el blanc els utilitzo en les tipografies que hi van a la capa superior. He optat per triar aquests tres colors ja que buscava el contrast cromàtic per enfatitzar l'atenció.

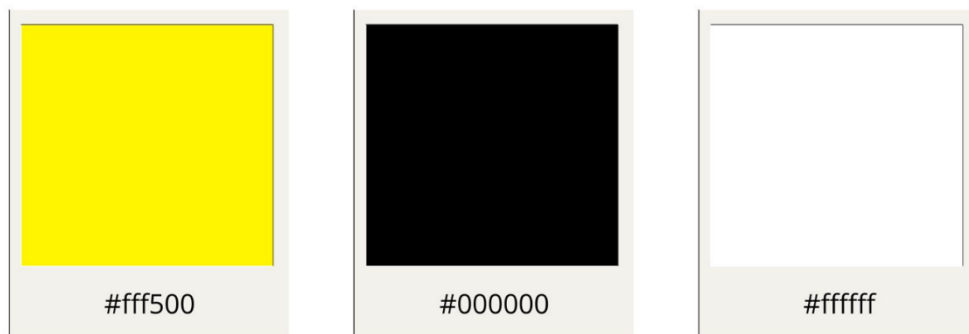

FIGURA 14: Careta de crèdits de la pel·lícula *The Substance* (2024) de Coralie Fargeat

Font: Canal de YouTube de Raffertie

He agafat com a referència principal les caretes que apareixen a la pel·lícula *La Substancia* (2024), les quals son utilitzades per enfatitzar el títol, els personatges i els crèdits. He seleccionat aquesta pel·lícula ja que la seva tipografia i la manera en la que està empleada copta amb una gran expressivitat i emfatitza molt el missatge.

THE SUBSTANCE

FIGURA 15: Careta de crèdits de la pel·lícula *The Substance* (2024) de Coralie Fargeat

Font: Canal de YouTube de Raffertie

FIGURA 16: Careta de crèdits de la pel·lícula *The Substance* (2024) de Coralie Fargeat

Font: Canal de YouTube de MUBI

A partir d'aquesta inspiració base he posat el color negre com a fons oficial del festival, donant així sempre la necessitat d'un contrast clar, el qual en aquest cas és el groc i el blanc. La tipografia que he escollit ha estat *Zuume Rough Bold*. Les característiques principals per les quals he escollit aquesta tipografia han estat la força visual característica de la pel·lícula de Coralie Fargeat i l'acabat desgastat d'aquesta

FIGURA 17: tipografia oficial del Kalamitat Film Festival

Font: creació pròpia

FIGURA 18: Careta de crèdits de la pel·lícula *The Substance* (2024) de Coralie Fargeat

Font: creació pròpia

La característica visual utilitzada també com a element identitari és l'efecte d'una pantalla de televisió amb problemes de senyal. Aquest element fa referència al *tagline* del festival: de l'armari a la pantalla. L'element de la pantalla es fa visible a través d'efectes visuals que simulen una televisió antiga amb problemes tècnics. Aquest recurs també s'ha creat amb l'objectiu simbòlic de reconstruir un aspecte negatiu en un element clau en el *branding* del projecte. Convertir l'estètica normalment associada a un aparell espatllat en la imatge d'un festival de cinema, on el protagonista és la pantalla.

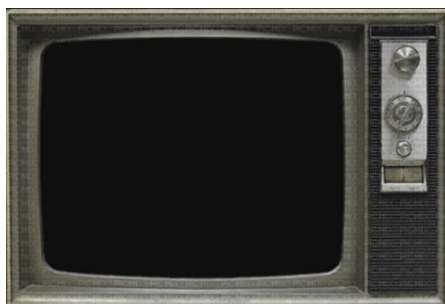

FIGURA 19: model de televisió *vintage*

Font: Compte de Threads de l'usuari Darkdesignpt

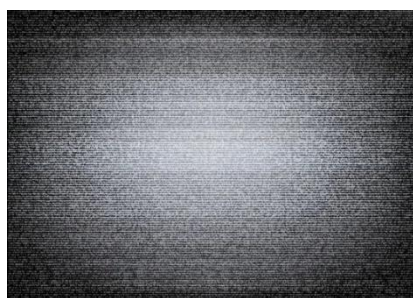

FIGURA 20: base gràfica efecte televisió

Font: Depositphotos

FIGURA 21: base gràfica efecte televisió

Font: dreamtime.com

4.4.3.2 Creació del cartell

FIGURA 22: Cartell extraoficial *The Substance*

Font: Compte de Threads de l'usuari
Darkdesignpt

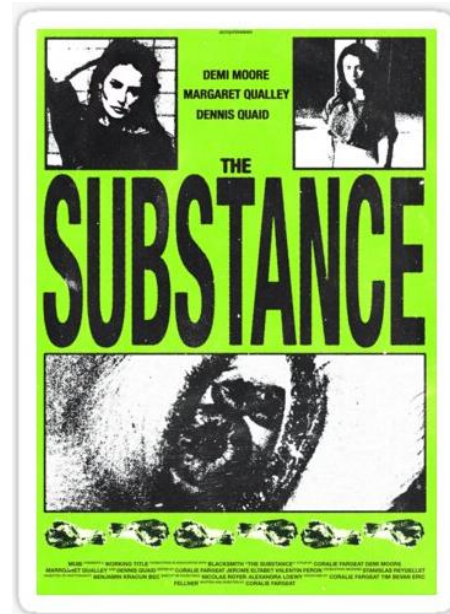

FIGURA 23: Cartell extraoficial *The Substance*

Font: Redbubble

El cartell del KALAMITAT Film Festival és una imatge gràfica de gran impacte visual que pretén atraure des del primer moment. El principal ús de la tipografia en majúscules i en gran format busca evidentment fer-se notar, atreure l'atenció del públic jove i dissident al qual va dirigit. El nom del festival, "KALAMITAT", es presenta en una disposició segmentada verticalment que interactua amb la lectura i la composició per produir un impacte visual instantani. Aquesta divisió de la paraula, accentuada pel contrast entre groc i negre, interromp la lectura lineal habitual i força l'espectador a fer una pausa, a mirar dues vegades. La combinació de colors establerta emfatitza aquesta gamma cromàtica identitària del festival. El groc, color de alerta i provocació contrasta amb el fons negre per intensificar el dramatisme i la visibilitat. El blanc funciona com una segona capa de lectura que no desvia l'atenció del títol. Els colors laterals, lila i verd, pretenen imitar els error tècnics d'una televisió.

La imatge central, un televisor antic amb uns llavis rojos i dents ben definides, és una referencia directa a la pel·lícula *queer The Rocky Horror Picture Show* (1975). Aquesta pel·lícula s'ha convertit en una icona del cinema clàssic *queer*.

En referència a l'estructura informativa del cartell, aquesta està dissenyada per comunicar de forma ràpida i clara els aspectes essencials de l'esdeveniment: dates, ubicació, tipus de festival i xarxes socials. Les dates, localitzades a la part superior del cartell, garanteixen que aquesta informació tingui visibilitat, mentre que la ubicació, Nau Bostik, situada a la part inferior, reforça la vessant local i underground del festival. Nau Bostik és reconegut com un espai alternatiu, autogestionat i relacionat amb iniciatives culturals al marge dels circuits comercials, cosa que accentua encara més el caràcter disruptiu de KALAMITAT. El text final amb l'Instagram del festival, @kalamitat.ff, s'uneix directament al públic jove digital i funciona com a canal d'accés a més detalls i a la comunitat que rodeja el projecte.

FIGURA 24: cartell oficial del Kalamitat Film Festival

Font: creació pròpia

4.4.3.3 Creació del vídeo promocional

Per a promocionar el festival s'ha creat un vídeo promocional, el qual es pot visualitzar a l'ANNEX C. El contingut audiovisual utilitzat per promocionar el festival compta amb un ritme molt picat tant en música com en imatge. La referència que he agafat per l'estil de muntatge del vídeo ha sigut els vídeos que Charlie XCX projecta en les pantalles dels concerts en directe de la gira de l'àlbum *Brat*. La cançó que acompanya el vídeo identitari del Kalamitat Film Festival és el remix de la cançó de Charli XCX 365 amb col·laboració amb la cantant Shygirl. La seva base rítmica tan marcada està sincronitzada amb el canvi de pla del vídeo, el que seria una modificació en la disposició, color i contingut del text. Els canvis es produeixen a cada pulsació, arribant també al doble tempo. L'objectiu és donar una sensació caòtica i frenètica a l'espectador. El vídeo compta amb un conjunt de 17 clips muntats de manera picada al ritme de la música. El contingut d'aquests clips s'ha extret de pel·lícules, videoclip i entrevistes amb temàtica LGTBIQ+ que en el seu conjunt representen la cultura pop i l'estètica del Kalamitat Film Festival.

FIGURA 25: *Frame* del vídeo promocional del Kalamitat Film Festival

Font: creació pròpia

1. **Pel·lícula *The Rocky Horror Picture Show* de Jim Sharman (kbfm0580, 2014):** Clàssic del cinema queer i del *camp*, ple de paròdies al cinema de terror i ciència-ficció, però sobretot una celebració de la llibertat sexual i de gènere. El personatge del doctor Frank-N-Furter és icònic per la seva ambigüitat i excessos, trencant les normes cisheteropatriarcal.

2. **Videoclip Born This Way de Lady Gaga (LadyGagaVEVO, 2011):** *Born This Way* és una cançó de Lady Gaga dedicada a aquelles persones que viuen en la dissidència de la identitat sexual. Aquesta cançó es va convertir en un himne sobretot en la comunitat transsexual.
3. **Grup musical anomenat The Clique en la seva actuació en el programa de televisió britànica The X Factor UK (Top Viral Talent, 2017):** Clip d'un programa de talents televisiu que es va fer *viral* entre la comunitat homosexual degut a la seva excèntrica presentació.
4. **Pel·lícula Retrat d'una dona en flames de Céline Sciamma (NEON, 2019):** Pel·lícula que tracta sobre un romanç lèsbic entre una pintora i la seva model.
5. **Pel·lícula Shrek 2 de Andrew Adamson, Kelly Asbury i Conrad Vernon (kaiser -kun, 2020):** Clip del personatge de la germanastre, famós per ser obertament transsexual.
6. **Videoclip All The Things She Said de t.A.T.u (tATuVEVO, 2009):** primer videoclip del pop on hi ha representació lèsbica.
7. **Programa de televisió Drag Race (Neil Dolan Dance, 2023):** famós programa de *Drag Queens* que desafia la identitat de gènere, convertint-la en una expressió artística en format *show*.
8. **Vídeo paparazzi de l'actriu Lily-Rose Depp retrobant-se amb la seva parella 070 Shake, Danielle Balbuena (55. X17onlineVideo, 2023):** Retrobament de la parella homosexual de l'actriu Lily-Rose Depp i la cantant 070 Shake.
9. **Pel·lícula Carol de Todd Haynes (StudiocanalUK, 2015):** Pel·lícula de culte de la comunitat lèsbica.
10. **Videoclip Por España de Samantha Hudson y Papa Topo (57. Samantha Hudson, 2021):** Videoclip que expressa la repressió franquista cap a la comunitat transsexual utilitzant la paròdia.
11. **Entrevista a l'artista Julia Fox del canal de cultura i cinema Criterion a Youtube (CRITERION, 2025):** Julia Fox és una artista lesbiana que utilitza la moda com a mitjà d'expressió.
12. **Gala 4 del programa de televisió Operación Triunfo 2028 on Alba Reche i Natalia Lacunza interpreten Toxic de Britney Spears (Operación Triunfo Oficial, 2018):** Moment cèlebre en la televisió pública espanyola en el qual la parella d'artistes va confirmar el seu romanç lèsbic.

13. **Escena de la sèrie Paquita Salas de *Los Javis* en el quart episodi de la tercera temporada (WatchWithMati, 2020):** Sèrie dirigida per la famosa parella homosexual de directors *Los Javis*.
14. **Videoclip de la cançó pop *Can't Remember to Forget You* de Shakira i Rihanna (shakiraVEVO, 2014):** Videoclip recordat pel romanç fictici entre la cantant Rihanna i Shakira.
15. **TikTok del compte oficial de la model Alex Consani (HDN style shots, 2024):** Primera model transsexual en guanyar el premi a Model de L'Any.
16. **Entrevista de Susana Gimenez a Ricky Martin en el Canal Telefe (Telefe, 2013):** moment icònic de la televisió en el qual Ricky Martin va parlar obertament sobre la seva homosexualitat.

4.5 Programació

4.3.1 Anàlisi de programació dels festivals de cinema LGTBIQ+ de Catalunya

Per a poder fer una curadoria coherent s'ha analitzat prèviament quin és aquell contingut que ofereixen els festivals d'aquesta mateixa temàtica, en aquest cas cinema LGTBIQ+ en el territori català. Els quatre festivals que responen a aquestes característiques són: FIRE!!, Barcelona Queer Film Festival, ENDIMARIS Sitges LGTBIQ+ Film Festival i Walpurguis Queer Film Festival. A partir de les seves respectives pàgines web i els seus perfils de Instagram he pogut obtenir la informació completa de la programació. Gràcies a aquesta base i a la web *Schedulebuilder* he pogut realitzar amb precisió l'horari corresponent a cada un d'ells.

4.5.1.1 FIRE!!

FIRE!!				
	Jue, Jun 6	Vie, Jun 7	Sáb, Jun 8	Dom, Jun 9
16		Les jours herueux de Chloé Robinchaud	Unicorns de Sally El Hosaini i James Floyd	Nocturnas (curt) de Pau Canivell, Maria Sánchez i Rubén García 16:00 - 16:15
17				Levante de Lillah Halla (amb la presència de Pau Canivell)
18		Till the end of the night de Christoph Hochhäusler	L@ Cita (curt) de Itziar Castro 18:00 - 18:15	¿Cómo te llamabas antes? Y otras preguntas estúpidas de Belén Rodríguez López, Toni Torbellino Méndez, Iban Pámpies Merlo (amb la presència dels directors)
19			Housekeeping for Beginners de Goran Stolevski	
20	Inauguració L'arche de Noé de Bryan Marciano (compta amb intèrpret en llengua de signes catalana)	Frangmets d'un Parcours Amoureux De Chloé Barreau (amb la presència de la directora)	Solo de Sophie Dupuis (amb la presència dels actors Félix Maritaud i Théodore Pellerin)	Traca (curt) de Marc Camardons 20:00 - 20:15
21				Norwegian Dream de Leiv Igor
22		Sultana's reign (corto) de Hadi Moussally 22:00 - 22:15	Manting (curt) de Shuyao Chen 22:00 - 22:15	Uranites (curt) de Marina Arenas 22:00 - 22:15
23		L'air de la mer rend libre de Nadir Moknèche (amb la presència del director Hadi Moussally)	Todo el silencio de Diego del Río	La Vénus d'argent de Hélena Klotz

Lun, Jun 10		Mar, Jun 11		Mie, Jun 12		Jue, Jun 13		Vie, Jun 14		Sáb, Jun 15		Dom, Jun 16	
16						Sultana's reign de Hadi Moussally		Of an Age de Goran Stolevski	Manting (curt) de Shuyao Chen	Uranites (curt) de Marina Arenas			
						16.00 - 16.15 L'air de la mer rend libre de Nadir Mokneche							
17													
18						Taula rodona: De la Macarena a la Beyoncé. Un recorregut, des del cinema documental, per les dives, espirituals del col·lectiu LGTBIQ+ - Centre LGTBI de Barcelona	Asog de Seán Devlin	A Bird Called Memory (curt) de Leonardo Martinelli	Blood Like Water (curt) Dima Hamdan	Frangmmets d'un Parcours Amoureux de Chloé Barreau			
								16.00 - 16.15 Queering Nature de Aine Magrez i Leonor Palmeira	16.00 - 16.15 València, l'estímet de Carlos Giménez Pons (Amb la presència del director Carlos Giménez Pons)				
19													
20		Ocaña retrat intermitent de Ventura Pons (amb la presència de Miquel Rey, antic productor de Ventura Pons)	Solo de Sophie Dupuis	Sessió de Playa de arcassa, Bolero, Passejades ebres en bicicleta i altres destins en cerca de l'amor	16.00 - 20.00	16.00 - 20.00	16.15 - 20.00 Les jours herueux de Chloé Robinchaud	16.15 - 20.00 The summer with Carmen de Zacharias Mavroeidis	16.00 - 20.00 Monte (curt) de Javier Ferreiro	All the colours of the world an Between Black and White de Tunde Apatow. (presentació a càrrec del festival Waltayt)			
21													
22	Buffer Zone (curt) de Savvas Stavrou	Beicon (curt) de José Montero	Nocturnas (curt) de Pau Canivell, Maria Sánchez, Rubén García	Faire Famille de Océan	20.00 - 22.00	20.00 - 22.00	20.00 - 22.00 Traca (curt) de Marc Camardons	20.00 - 22.00 Till the end of the night de Christoph Hochhauser	20.15 - 22.00 L@ Cita (curt) de Itziar Castro				
	22.00 - 22.15 Unicorns de Sally El Hosaini i James Floyd	22.00 - 22.15 The summer with Carmen de Zacharias Mavroeidis	22.00 - 22.15 Levante de Lilián Halla (Mar Canet directora de La casa del cine Barcelona presenta la sessió)		22.00 - 22.15 Norwegian Dream de Leiv Igor (amb la presència del director Marc Camardons)								
23													

FIGURA 26: Programació del festival FIRE!!

Font: creació pròpia a partir de la web del FIRE!!

El FIRE!! és el Festival Internacional de Cinema LGTBI+ de Barcelona, organitzat pel Casal Lambda. Es tracta d'un dels festivals de cinema més importants d'Espanya dedicats a la diversitat sexual i de gènere, i té com a objectiu principal donar visibilitat a la realitat i la cultura LGTBI+ a través del cinema. El festival es va crear l'any 1995 i el seu nom és un homenatge a la revista nord-americana FIRE!!, fundada el 1926 pel poeta afroamericà Richard Bruce Nugent i altres artistes del Harlem Renaissance, que va ser pionera en la defensa de la llibertat sexual i racial.

Ofereix una programació molt variada pel que fa als formats i gèneres cinematogràfics. Els curtmetratges de ficció són una part central de la mostra, amb títols com Unicorns, Solo, Housekeeping for Beginners, Levante (Power Alley), Norwegian Dream, The Summer with Carmen, Of an Age, Faire famille i d'altres. Aquestes pel·lícules exploren temàtiques LGTBIQ+ des de perspectives molt diverses, tant a nivell local com internacional. El festival també inclou documentals que aprofundeixen en històries reals, memòries col·lectives i testimonis personals. Un exemple destacat és Hidden Master: The Legacy of George Platt Lynes, que explora la vida d'aquest fotògraf pioner. Moltes sessions de llargmetratges van precedides per la projecció de curts, com L@ Cita, Manting, Nocturnas, Traca, Beicon, Sultana's reign, Féeroce, entre d'altres. A més, hi ha sessions específiques dedicades exclusivament a curtmetratges, sovint agrupats per temàtica, com la sessió "Playa de arena rosa, Bolero, paseos ebrios en bicicleta y otros destinos en búsqueda del amor". Tot i que la programació principalment es centra en ficció i documental, alguns curtmetratges poden incloure tècniques d'animació, tot i que no es destaca cap llargmetratge d'animació en la programació principal consultada. Moltes projeccions compten amb la presència de directors, actors o membres de l'equip, i s'organitzen col·loquis posteriors. Per exemple, després de la projecció de Solo hi ha un debat amb els actors protagonistes, i en altres sessions participen directors com Pau Canivell o Carlos Giménez Pons. Sovint, aquests col·loquis ofereixen interpretació en llengua de signes catalana per garantir l'accessibilitat.

4.5.1.2 Barcelona Queer Film Festival

BARCELONA QUEER FILM FESTIVAL			
	Vie, Nov 29	Sáb, Nov 30	Dom, Dec 1
12	Esperando la noche de Céline Rouzet	Esperando la noche de Céline Rouzet	
13	12:00 - 14:00	12:00 - 14:00	
14	Marco de Aitor Arregi i Jon Garaño	Marco de Aitor Arregi i Jon Garaño	
15	14:00 - 16:00	14:00 - 16:00	
16	València, t'estime de Carlos Giménez Pons	Pride/Prom de Sam McCoy	Cortos Les/Trans 1
17	16:00 - 17:45	16:00 - 17:45	16:00 - 17:45
18	Pavlosky de Albert De la Torre	Queer Video Clips	Queens in Finistère de Vanessa Le Reste
19	17:45 - 19:30	17:45 - 19:30	17:45 - 19:30
20	Parque de diversões (xxx) de Ricardo Alves Jr.	Mala noche de Gus Van Sant	Cortos Les/Trans 2
21	19:30 - 21:15	19:30 - 21:15	19:30 - 21:15
22	Yo soy así de Sonia Herman Dolz	Sex, Love, Venice de Steve Balderson	CRUISING (A la caza) de William Friedkin con Al Pacino VOSE
23	21:15 - 23:00	21:15 - 23:00	21:15 - 23:00
			AFTER PARTY Sala Cinc Apolo 23:00 - 24:00

FIGURA 26: Programació del festival Barcelona Queer Film Festival

Font: creació pròpia a partir de la web del Barcelona Queer Film Festival

La programació del Barcelona Queer Film Festival es caracteritza per una aposta clara per la diversitat de formats, gèneres i orígens, amb una selecció de llargmetratges, documentals i curtsmetratges que aborden la realitat LGTBIQ+ des de perspectives molt variades i contemporànies, destacant pel seu compromís amb el cinema independent i d'autor, sovint amb obres que han estat premiades o seleccionades en festivals internacionals de referència, entre els punts forts de la programació hi ha la presència de

pel·lícules que exploren temes com la recerca de la identitat, les relacions afectives i familiars, la memòria històrica i la lluita pels drets LGTBIQ+ en contextos socials diversos, així com la inclusió de produccions de països com Vietnam, Argentina, Alemanya o Espanya, que aporten una mirada global i plural, el festival també destaca per la presència de cineastes emergents i consolidats, la celebració de sessions especials i col·loquis amb directors i protagonistes, i per la seva voluntat d'oferir espais de reflexió i trobada per a la comunitat, a més, la programació busca la innovació, presentant pel·lícules que experimenten amb el llenguatge audiovisual i que donen veu a experiències dissidents.

4.5.1.3 ENDIMARIS Sitges LGTBIQ+ Film Festival

ENDIMARIS Sitges LGTBIQ+ Film Festival

	Vie, Nov 8	Sáb, Nov 9	Dom, Nov 10
11		Sessió de Curts a Competició I - Atrapadas de María Mondragón - Cristo d'Alejandro G. de la Osa - El primer beso de Miguel Lafuente - Equipo d'Ángel Torrego i Miguel Carrillo - Jeanne de Léo Holderbaum - Kokuhaku de Adrià Guxens	Sessió de Curts a Competició III - A la carta de Iván Vigarà - Embrasse-Moi de Hristo Todorov - L@ Cita d'Ítziar Castro - Le Premier Noël de Noé de Madison Deglulaire - Ruth de Sonia Martí Gallego - Un Polo de Limón de Ana Villa Zamorano
12		11:00 - 13:00	11:00 - 13:00
13			
14			
15			
16		Sessió de Curts a Competició II - Analong Z Love d'Alicia Arwgar - Beyond the Sea de Hippolyte Leibovici - Dip de Luciano Perochena - Estic bé mamà de Josema Palenzuela - Traca de Marc Camardons	Silent Queer de Florenci Salesas (amb música en directe a càrrec de Florenci Salesas)
17		16:00 - 17:30	16:00 - 18:15
18		El muro rosa d'Enrique del Pozo i Julián Lara (amb la presència del director)	Drift d' Anthony Chen
19	INAUGURACIÓ ¿Quién Quiere Casarse con un Astronauta? de David Matamoros (amb la presència de David Matamoros (director), Ángeles Hernández (productora), Raúl Tejón (actor), Sabrina Praga (actriu), Xènia Puiggros (guionista), Elena Ruiz (muntadora) i molts més convidats especials.)	17:30 - 19:00	18:15 - 20:30
20	18:30 - 20:30	Los Amantes Astronautas de Marco Berger	Barber de Fintan Connolly (del director i la guionista Fiona Bergin)
21		19:00 - 21:00	20:30 - 22:30
22		Los amantes astronautas de Stephan Elliott	
23		22:00 - 23:59	

	Lun, Nov 11	Mar, Nov 12	Mié, Nov 13	Jue, Nov 14	Vie, Nov 15	Sáb, Nov 16	Dom, Nov 17
16							The Summer d'Han Ji-won
17						No Heaven, But Love d'Han Jay	
18	Kokomo City de D. Smith		18 Rotting in the Sun de Sebastián Silva	Todos los incendios de Mauricio Calderón Rico	Luces azules de Lucas Santa Ana		16:00 - 18:30
19						17:00 - 19:30	OENDA Emilia Pérez de Jaques Audia
20	18:00 - 20:30		18:00 - 20:30	18:00 - 20:30	18:00 - 20:30	La Mitad d'Ana de Marta Nieto	18:30 - 20:30
21	Isla's Way de Marion Pilowsky		Mutt de Vuk Lungulov- Klotz	Reir, Cantar, Tal Vez Llorar de Marc Ferrer	What a Feeling de Kat Rohrer	19:30 - 22:00	
22	20:30 - 22:30		20:30 - 22:30	20:30 - 22:30	20:30 - 22:30	The Rocky Horror Picture Show de Jim Sharman	
23							

FIGURA 26: Programació del festival ENDIMARIS Sitges LGTBIQ+ Film Festival

Font: creació pròpia a partir de la web del ENDIMARIS Sitges LGTBIQ+ Film Festival

El Festival de Cinema LGTBIQ+ Endimaris Sitges és un esdeveniment cinematogràfic dedicat exclusivament a la temàtica LGTBIQ+, que té lloc cada any a Sitges. El seu objectiu fonamental és impulsar i fer visible narratives variades vinculades amb la comunitat LGTBIQ+, afavorint el diàleg i la reflexió mitjançant el setè art.

El festival presenta una Secció Oficial de Curtmetratges en competició, on es mostren i reconeixen les millors produccions audiovisuals de format breu (fins a 30 minuts) que tracten temes de diversitat sexual, identitat de gènere i experiències LGTBIQ+. Es poden enviar curtmetratges de qualsevol gènere audiovisual, sempre que tractin temàtica LGTBIQ+ i siguin de producció recent. Les projeccions van acompanyades d'activitats complementàries com debats, tallers i trobades amb directors, per enriquir l'experiència i potenciar la participació tant del públic com dels professionals.

El terme “Endimaris” deriva d’una expressió catalana que fa referència a “persona o cosa innecessària o que molesta”, un concepte que la comunitat queer ha tornat a significar per afirmar la seva existència i variabilitat, revertint una paraula històricament emprada en un sentit negatiu.

El festival tindrà lloc del 30 d'octubre al 9 de novembre de 2025 en diversos llocs de Sitges, i s'ha convertit en un referent cultural i social per a la visibilització i celebració de la diversitat sexual i de gènere mitjançant el cinema

4.3.1.4 Walpurgis Queer Festival

Walpurguis Queer Festival			
	Viernes	Sábado	Domingo
10		Jornada de jocs de rol: Queer Horror	
11			
12			Akellarre matinal (Vermut) 12:30 - 13:00
13			Xerrada: Corporalitats diferents el queer en els FX 13:00 - 14:05
14			Pierrot: Pampallugues de sang + Col·loqui amb Eduardo Guion 14:05 - 15:40
15		10:00 - 16:00	Entrega de premis i clausura 15:40 - 16:50
16	Taller de introducció al maquillatge FX 16:30 - 18:00	Col·loqui: Codificació queer al cinema 16:00 - 18:00	All about evil 16:50 - 17:10
17			
18	Pierrot: Poseidos + Vampiros 18:00 - 19:20	Pierrot: Miss Dràcula + Miss Dràcula y el imperio de leche 18:00 - 19:05	
19	Selecció de curs d'Alexis Langlois (Les démons de Dorothy + De la terreur, mes soeurs!) 19:20 - 20:25	Grindhouse Queer: Bloody Bridged + Slay 19:05 - 20:25	
20	Sessió d'obertura: Presentació + La Nit de Walpurguis 20:25 - 22:05	Festa de tancament de la segona jornada 20:25 - 23:30	
21			
22	Festa de tancament de la primera jornada 22:05 - 23:35		
23			

FIGURA 26: Programació del festival Walpurguis Queer Festival

Font: creació pròpia a partir de la web del Walpurguis Queer Festival

La primera edició del festival tindrà lloc del 30 de maig a l'1 de juny de 2025 a diferents espais de Barcelona, com el Casal de Barri del Raval. El Walpurgis aposta per donar veu i visibilitat a històries i creadors LGTBIQ+, així com a mirades alternatives dins del cinema de terror. Està obert a totes les persones que vulguin gaudir del terror des d'una òptica diversa i transformadora.

La programació del Walpurgis Queer Horror Film Fest destaca per ser valenta i innovadora dins el panorama cultural de Barcelona. El festival se centra en el cinema de terror des d'una òptica queer, feminista i dissident. Ofereix una selecció de pel·lícules i curtsmetratges que qüestionen les narratives tradicionals del gènere. Aquestes obres aporten noves mirades sobre la identitat, el desig i la por. A més de les projeccions, el festival organitza activitats paral·leles com xerrades, jornades de rol i espais de trobada. Això crea una experiència immersiva que va més enllà de la simple exhibició cinematogràfica. Un dels punts forts és la inclusió de jornades de jocs de rol queer horror, on participants de tota mena poden explorar mons fantàstics i situacions inquietants. La programació dona veu a creadors i creadores emergents i consolidades que treballen des de la dissidència sexual i de gènere. També aposta per la participació activa del públic en col·loquis i activitats lúdiques. El Walpurgis es diferencia per voler ser un espai segur, inclusiu i lliure de LGTBIfòbia. La celebració de la diferència i la subversió dels rols establerts són al centre del festival. Així, esdevé una plataforma única per a la visibilització i reivindicació de la cultura queer dins del terror i la fantasia.

4.5.2 Programació Kalamitat Film Festival

KALAMITAT FILM FESTIVAL (8, 9 i 10 de maig de 2026)			
	Viernes	Sábado	Domingo
10		Sessió de curts a competició I	Sessió de curts a competició II
11		10:00 - 11:30 Espai de networking	10:00 - 11:30 Espai de networking
12		11:30 - 12:30 Filmin Podcast - Captura de pantalla Podcast en directe	11:30 - 12:30 La Trinae Podcast en directe
13		12:30 - 13:30 Nowhere de Gregg Araki	12:30 - 13:30 But I'm a Cheerleader de Jamie Babbit
14		13:30 - 15:00	13:30 - 15:00
15	The Rocky Horror Picture Show de Jim Sharman	Una revolució pornogràfica de Patrick Muroi (amb debat posterior)	Orlando, mi biografia política de Paul B. Preciado
16	15:00 - 17:00		15:00 - 16:30 Cruising de William Friedkin
17	València, t'estime de Carlos Giménez Pons (amb col·loqui posterior amb el director)	15:00 - 17:30 Lola de Laurent Micheli	16:30 - 18:15 Love Lies Bleeding de Rose Glass
18	17:00 - 19:00	17:30 - 19:00	
19	Shiva Baby d'Emma Seligman	Naz i Maalik de Jay Dockendorf	18:15 - 20:15
20	19:00 - 20:30 Concert amb Ouineta	19:00 - 20:30 Concert amb Fades	DJ: Super3 PD
21	20:30 - 21:30	20:30 - 21:30	20:15 - 21:30

TAULA: horari amb la programació del Kalamitat Fi

Font: creació pròpia

4.5.2.1 Justificació

Segons el Institut Multimèdia DerHumALC la programació és clau per trobar la veu i l'audiència del festival, tal com afirma l'Institut Multimèdia. És essencial fer una bona curadoria en peces audiovisuals de temàtica social, sabent com i perquè s'han fet aquests projectes, ja que defineixen en part allò que volem transmetre com a festival. He dividit la tria de continguts que s'exposaran al Kalamitat Film Festival en set apartats que he considerat essencials a partir de l'anàlisi de les programacions dels festivals de cinema *queer* actual. Els blocs són els següents: cinema clàssic de temàtica LGTBIQ+; cinema documental, projeccions que donen peu a col·loqui o debat; cinema jove seguint la línia

editorial d'A24; curtmétratges a competició d'artistes a emergents juntament amb *networking*; podcast i música en directe.

Incloure pel·lícules clàssiques de culte *queer* en un festival jove de cinema LGTBIQ+ és fonamental perquè permet connectar les noves generacions amb l'origen i l'evolució de la representació LGTBIQ+ a la pantalla, oferint una perspectiva històrica i cultural imprescindible per entendre els avanços i els reptes del col·lectiu. Programar-les en un festival jove enriqueix la mirada crítica del públic i ajuda a preservar la memòria audiovisual queer, tot celebrant la diversitat i la llibertat d'expressió que defineixen aquests espais culturals. En aquest cas les pel·lícules clàssiques de cinema *queer* han estat seleccionades amb l'objectiu de ser una bona representació del cinema amb estètica *trash*, sovint relacionada amb la corrent cinematogràfica de *Sèrie B* i l'estil camp que tant ha marcat la història de la cinematografia del col·lectiu. Aquesta selecció dona solidesa a la programació del festival ja que presenta la base i l'origen de les expressions LGTBIQ+ en la cinematografia i reforça la imatge visual i conceptual del Kalamitat Fil Festival. El resultat de la tria a estat: *The Rocky Horror Picture Show* (Jim Sharman, 1975), *Nowhere* (Gregg Araki, 1997), *But I'm a Cheerleader* (Jamie Babbit, 1999) i *Cruising* (William Friedkin, 1980).

Els col·loquis o debats posteriors amb directors o membres de l'equip després de la projecció de pel·lícules en un festival de cinema son essencials per enriquir l'experiència del públic i afavorir una connexió directa amb la creació cinematogràfica. A més, fomenten la interacció entre creadors i espectadors, converteixen el festival en un punt de trobada viu i participatiu, i ajuden a donar visibilitat i valor afegit a les obres i als seus autors. En aquest festival he introduït dues pel·lícules que compten amb col·loqui o debat. La primera és el documental *València, t'estime* (Carlos Giménez Pons, 2023), el qual narra la història de la comunitat LGTBIQ+ valenciana. Aquest projecte va acompanyat d'un col·loqui on podrà participar el públic amb el seu director i guionista, Carlos Giménez Pons. També es crearà un espai a debat amb la conducció de la directora de cinema porno feminista Erika Lust després de la projecció del documental *Una revolución pornogràfica* (Patrick Muroni, 2022). En aquest debat es parlarà sobre la importància de crear un espai segur dins del món cinematogràfic del porno.

També s'ha fet una selecció de pel·lícules que, tot i no ser totes íntegrament de la productora A24, segueixen la seva línia editorial. L'objectiu d'agafar aquesta productora com a material de referència és assegurar que les narratives que es mostren en aquestes

pel·lícules estan destinades al públic jove i compten amb personatges molt diversos. A més, també he utilitzat aquestes pel·lícules per generar un contrast generacional cinematogràfic amb els clàssics mencionats anteriorment. Aquestes pel·lícules oscil·len entre l'any 2019 i el 2025 tenint així una mostra seleccionada del cinema jove *queer* d'aquests anys més propers. Les pel·lícules escollides han estat: *Shiva Baby* (Emma Seligman, 2020), *Sangre en los labios* (Rose Glass, 2024), *Orlando, mi biografía política* (Paul B. Preciado, 2023), *Lola* (Laurent Micheli, 2019) i *Naz i Maalik* (Jay Dockendorf, 2025).

Els podcasts en directe ajuden a documentar l'experiència del festival i a crear comunitat, ja que el format podcast és proper, accessible i especialment atractiu per a les noves generacions. Aporten valor afegit i contribueixen a fer del festival un espai viu, participatiu i connectat amb la realitat audiovisual actual. Els dos podcasts seleccionats per realitzar un episodi en directe cada un dins del marc del festival han estat *Captura de pantalla*, un dels podcasts de Filmin, i *La Trinae*. Primerament he seleccionat el podcast *Captura de pantalla* degut a que està directament associat amb Filmin. Filmin és una empresa d'entreteniment i un servei per subscripció que ofereix majoritàriament cinema d'autor i independent. (Filmin, 2025) La Trinae ha estat seleccionat pel compromís de les seves locutores en la causa LGTBIQ+ i la seva manifestació pública.

Un dels grans objectius d'aquest festival és ser una finestra on artistes emergents del col·lectiu puguin presentar els seus projectes i generar un espai de diàleg i intercanvi artístic. És per aquesta raó que, en la programació d'aquest festival, trobem dos matins reservats completament a l'exposició d'aquests artistes audiovisuals. S'han creat dos blocs de *sessió de curts a competició*, un dedicat al cinema de ficció i l'altre al cinema documental. Durant aquests dos matins es podran veure projectades 10 obres seleccionades, 5 a cada sessió. Els autors seran artistes emergents que tracten narratives del col·lectiu i les seves obres estaran acompanyades d'un petit col·loqui. Posteriorment a aquestes dues sessions es cedeix un espai de *networking* amb l'objectiu de crear vincles entre artistes i una xarxa de contactes per a futurs projectes.

Finalment s'han creat tres espais musicals per tal de concloure cada un dels dies del festival. La decisió d'incloure música a un festival de cinema s'ha pres amb l'objectiu de donar espai a altres manifestacions artístiques que donen suport a la comunitat, en aquest cas l'expressió artística és la música. Els artistes seleccionats han estat la cantant Ouineta,

el grup musical Fades i l'agrupació DJ Super3 PD. Els motius de la seva selecció es troben justificats al següent desglossament de la programació.

4.5.2.2 Desglossament de la programació en ordre cronològic

The Rocky Horror Picture Show

Títol original	The Rocky Horror Picture Show
Any	1975
Duració	100'
Direcció	Jim Sharman
Guió	Jim Sharman, Richard O'Brien
Gènere i temàtica	Musical, comèdia, terror
Idioma	Anglès (Regne Unit)

The Rocky Horror Picture Show és una pel·lícula musical de culte estrenada el 1975, coneguda pel seu estil camp i la seva celebració de la llibertat sexual i de gènere. La història comença quan una parella acabada de prometre, Brad Majors i Janet Weiss, es troben amb una punxada al pneumàtic durant una nit tempestuosa i busquen refugi en un misteriós castell. Allà, són rebuts pel Dr. Frank-N-Furter, un científic transvestit i carismàtic, que està a punt de presentar la seva última creació: Rocky, un home artificial. A mesura que la nit avança, la parella s'endinsa en un món ple de personatges excèntrics, música enèrgica i situacions inesperades que desafien les normes socials i sexuals convencionals. La pel·lícula ha estat reconeguda per la seva influència en la cultura pop i per fomentar una comunitat de fans apassionats que participen activament en projeccions interactives, sovint disfressant-se dels personatges i recreant escenes en viu. (Disney+, 2022)

València, t'estime

Títol original	València, t'estime
Any	2023
Duració	85'
Direcció	Carlos Giménez Pons
Guió	Carlos Giménez Pons

Gènere i temàtica	Documental, homosexualitat, transsexualitat
Idioma	Valencià

La pel·lícula compta amb més d'una desena de testimonis que van marcar un abans i un després en la lluita valenciana, on per primera vegada s'uneixen activistes, personatges històrics, transformistes, empresaris i historiadors per conformar una història única i encara desconeguda per al món. Així com un nombre incalculable de material inèdit audiovisual que ens permetrà endinsar-nos en una València que va demostrar ser oberta i plural. Les primeres manifestacions, agressions LGTBIfòbiques, la Brigada 26, el Moviment d'Alliberament Gai del País Valencià, els inicis de Lambda, locals d'oci nocturn, cabaret, la lluita trans, la sida – VIH, Ploma 2, l'últim testimoni de Rampova, la primera llibreria gai de la ciutat o el primer col·lectiu de lesbianes de la Comunitat Valenciana. Són alguns dels temes que es narren per explicar una lluita universal: poder ser lliure i estimar qui vulguis sense por. (Cinema Jove, 2023)

Shiva Baby

Títol original	Shiva Baby
Any	2020
Duració	71'
Direcció	Emma Seligman
Guió	Emma Seligman
Gènere i temàtica	Comèdia, drama, homosexualitat
Idioma	Anglès (Estats Units)

La Danielle, una estudiant universitària, s'enfronta a una sèrie de trobades incòmodes en un shivà, una reunió jueva en moments de dol. A banda de la seva família controladora, queda trasbalsada per l'aparició d'una exnòvia i l'arribada inesperada del seu sugar daddy secret, acompanyat de la seva esposa i el seu nadó. (MUBI, 2020)

Concert amb Quineta

Quineta és una artista del col·lectiu LGTBIQ+ que s'està obrint camí en l'escena de la música urbana catalana. Actualment està duent a terme la gira de l'àlbum Salvatge com a

cantant però ha sigut la coreògrafa i ballarina de grans artistes com la Rigoberta Bandini o l'Amaia Romero. Ha posat la sintonia al del programa de 3Catl *La Turra* i ha obert la temporada de la CulturaJove (El Temps, 2024), iniciativa impulsada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya amb l'objectiu de facilitar l'accés a la cultura per a joves d'entre 18 i 30 anys. La seva música és característica pels sons pop, el club i l'experimentació. Ouineta ha estat seleccionada per actuar en aquest festival degut al seu personal interès d'expressar en les seves lletres temàtiques com la identitat, l'amor, el desig i la vulnerabilitat. (Viquipèdia, 2025) També per ser una gran representant de la bisexualitat i expressar de manera oberta i artística els seus desitjos sense tabús.

FOTO 6: Cartell del tours *Salvatge* de Ouineta (2025)

Font: compte oficial de Instagram de la Ouineta (@ouineta23)

Sessió de curts a competició

Aquest apartat de la programació està dividit en dos dies, la primera sessió està reservada a aquelles obres audiovisuals de ficció i la segona al documental. Tal com es pot veure en la curadoria d'aquest festival, aquesta divisió està feta per tenir tan representació de narratives ficcionades com de històries reals. Les dues Sessions de curts a competició s'han creat amb l'objectiu de ser una finestra cultural que permeti projectar aquells

curtmetratges creats per persones del col·lectiu LGTBIQ+ que no han tingut l'oportunitat d'entrar abans en el cicle de projecció d'un festival. L'obtenció d'aquests projectes es farà a través d'una crida oberta tres mesos abans del festival. La crida es farà a través del perfil de Instagram del festival, el qual donarà accés a un enllaç que durà al formulari per sol·licitar la participació com a artista. Es farà una selecció de 5 curtmetratges per sessió, aquests aniran precedits per un petit col·loqui per part dels seus creadors. La selecció dependrà tan del missatge, ha de ser fidel als valors de representació i igualtat que manifesta el festival, com de la qualitat de la imatge.

Espai de *Networking*

Segons el llibre *Networking: El arte de crear y gestionar tu red de contactos profesionales* (M. Martínez, 2011) aquest terme fa referència a l'acció de crear una xarxa de contactes a nivell laboral que faciliti la realització de projectes posteriors, acció la qual considera fonamental per a qualsevol aspecte de la nostra vida. Aquest apartat està estratègicament programat d'arrere de les dues *Sessions de curts a competició* per a que es pugui formar una xarxa de contactes real entre els nous artistes del col·lectiu. Els artistes que en la sessió anterior han presentat projecte juntament amb el públic que ha vingut a veure'l poden utilitzar aquest espai per a generar connexions a través del diàleg i conèixer a noves persones que poden ser potencials col·laboradores en projectes futurs.

Filmin Podcast – Captura de Pantalla

Captura de Pantalla és un *podcast* original de Filmin juntament amb Ràdio Primavera Sound locutat per Ainhoa Marzol i Ander Puig. Els seus episodis principalment tracten sobre continguts de Internet usualment relacionats amb el cinema. A partir de la premissa de fer una captura de pantalla sobre allò que veuen per internet exploren temàtiques com les *comfort movies*, les *rom-coms* o com busquem inspiració en el cinema per decorar el nostre menjador. (Apple Podcast, 2024) Aquest *podcast* ha estat seleccionat per retransmetre un episodi en el festival degut a dues raons principals. La primera raó és la seva vinculació directa amb Filmin, empresa d'entreteniment i un servei per subscripció que ofereix majoritàriament cinema d'autor i independent. (Filmin, 2025) El tipus de cinema que promou aquesta plataforma està directament relacionat amb l'oferta cinematogràfica d'aquest festival, per tant, els valors culturals de Filmin i Kalamitat Film Festival són d'una gran similitud. Ser la plataforma de referència del cinema d'autor i estar vinculada a un podcast ajuda a que els usuaris fidels a les seves pel·lícules també es

derivin a consumir projectes com Captura de Pantalla. El segon motiu de selecció és el públic al que va dirigit aquest *podcast*. Els seus presentadors, Ainhoa i Ander, utilitzen *trends* de *Tiktok*, *memes* i un *scroll* infinit per a introduir les temàtiques tractades. (Apple Podcast, 2024) Segons Olivia Benett (2024) aquesta metodologia atrau directament a la Generació Z, ja que la font principal d'informació cinematogràfica d'aquesta generació son les xarxes socials.

Dins del marc del Kalamitat Film Festival, l'episodi de Captura de Pantalla que es locutarà en directe girarà al voltant del debat de la representació LGTBIQ+ en el cinema. Seguint la dinàmica dels seus programes habituals, la conversa locutada partirà de contingut de Internet recopilat pels dos presentadors i posteriorment es qüestionarà si, tot hi havent-hi més representació del col·lectiu, el perfil de personatges segueix tenint una base estereotipada. Aquest programa especial en directe de Captura de Pantalla serà titulat *Nines en streaming*, es penjarà la versió en vídeo al Youtube i l'àudio a la plataforma de música Spotify. Durant l'últim tram del *podcast* el públic podrà ser partícip de la conversa tant aportant la seva opinió com formulant preguntes als locutors.

Nowhere

Títol original	Nowhere
Any	1997
Duració	82'
Direcció	Gregg Araki
Guió	Gregg Araki
Gènere i temàtica	Comèdia, drama, cinència ficció, droga, homosexualitat
Idioma	Anglès (Estats Units)

Dark i Mel són una parella bisexual amb una relació oberta que viuen a Los Angeles. Mentre Mel surt amb una noia que Dark odia, ell s'obsessiona amb un home misteriós anomenat Montgomery. En un cafè habitual, es troben amb altres joves com Alyssa, Dingbat, Egg, Cowboy i altres, mentre es desenvolupen diverses trames: relacions complicades, addiccions, jocs amb drogues i fins i tot un estrany alienígena assassí. Egg és violada per una estrella de Baywatch, i Cowboy intenta salvar el seu novio Bart de

l'heroïna sense èxit. Enmig d'aquests esdeveniments, Dark presencia assassinats extraterrestres, i Montgomery és abduction. (Wikipedia, 2002)

Una revolució pornogràfica (amb debat posterior)

Títol original	Ardente·X·S
Any	2022
Duració	96'
Direcció	Patrick Muroi
Guió	Patrick Muroi, Emmanuelle Fournier-Lorentz
Gènere i temàtica	Documental, pornografia, feminisme i sexualitat
Idioma	Francès (Suïssa)

A Suïssa, un grup de noies de vint anys s'embarca, càmera en mà, en l'odissea a contracorrent de fundar una productora queer-inclusiva de porno feminista. Tot i que no és la seva principal font de subsistència —algunes estudien, d'altres treballen—, s'esforcen al màxim per produir pel·lícules ètiques i dissidents en un món profundament heteronormatiu.

Molt ràpidament, els mitjans de comunicació del país, i després el públic, s'interessen per elles. Aquest provocador documental exposa la seva lluita per una altra visió possible del desig i la sexualitat dins de la indústria del porno. (Filmin, 2022)

Lola

Títol original	Lola vers la mer
Any	2019
Duració	90'
Direcció	Laurent Micheli
Guió	Laurent Micheli
Gènere i temàtica	Drama, transsexualitat
Idioma	Francès (Bèlgica)

El director belga Laurent Micheli aborda la relació entre un pare i la seva filla, una jove transgènere amb qui fa temps que havia tallat qualsevol tipus de vincle. La mort de la mare torna a reunir els dos personatges, que en aquesta *road movie* s'embarquen en un viatge per retre un últim tribut a la dona desapareguda, però que es converteix també en una ruta emocional, cartografiada a través dels acostaments i els rebuigs que s'esdevenen entre els dos protagonistes. Una aproximació valenta a un tema d'actualitat, amb una forta intensitat emocional que es transmet a través de l'extraordinària interpretació de Mya Bollaers. (Zumzeig Cine, 2019)

21h Naz i Maalik

Títol original	Naz & Maalik
Any	2025
Duració	86'
Direcció	Jay Dockendorf
Guió	Jay Dockendorf
Gènere i temàtica	Drama, homosexualitat, religió
Idioma	Anglès (Estats Units)

Dos adolescents de Bed-Stuy que es mantenen dins l'armari, tots dos negres i musulmans, venen mercaderies per tot Brooklyn i lluiten per sincerar-se sobre la seva sexualitat. Sense voler-ho, es troben en el punt de mira de la Guerra contra el Terrorisme. Unes imatges de vigilància del FBI capturen les seves accions i el seu comportament és interpretat de manera totalment errònia en aquesta comèdia indie intel·ligent. (Prime Video, 2025)

Concert amb Fades

Fades és un grup de música mallorquí en llengua catalana que reivindica la consciència lingüística i la lluita pels drets LGBT. Es va originar l'any 2022 i està compost pels músics Ferran Pi, Vicenç Calafell i Àngel Exojo, estudiants de filologia catalana. Des del seu origen, l'objectiu d'aquest grup musical va ser omplir un espai que fins ara no existia a la comunitat mallorquina: música obertament *queer* a la illa. L'origen del seu nom parteix de la reapropiació d'un comentari despectiu cap als homosexuals, (Viquipèdia, 2025) partint així des de la mateixa premissa que el *namings* d'aquest festival. El seu estil musical es basa en sons pop, *house* i música urbana. La selecció d'aquest grup musical per a

participar en aquest project és degut al seu compromís obert i directe a per crear espais artístics específics per a la comunitat.

Podcast amb la Trinae

La Trinae és un *podcast* català produït per Ràdio Primavera Sound des de l'any 2022 i locutat per Cèlia Sicart, La Semproniana i Llum Aymerich. (Viquipèdia, 2025) El *podcast* parla de temàtiques d'actualitat per la joves catalans i acostuma a recórrer a la cultura pop de manera habitual. Aquest podcast ha estat seleccionat pel festival pel seu compromís amb la comunitat LGTBIQ+ i la seva recurrent menció en cada un dels seus episodis. També va ser guanyador de la

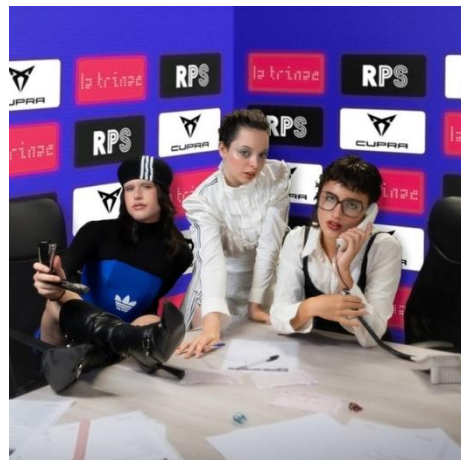
FOTO 6: fotografia promocional de La Trinae en l'estudi del Radio Primavera Sound

Font: imatge de perfil de la plataforma Spotify de La Trinae (Spotify, 2025)

primera edició del *Programa Embrió*, plataforma que promou la creació de contingut digital en català (L'Embrí, 2025), a la categoria de *podcast* i nominat l'any 2024 al *Premi Sonor* al millor *podcaster*. La cara més coneguda de La Trinae, Llum Aymerich, exconcurrant del programa musical de TV3 *Eufòria*, ha estat reconeguda pel seu activisme a favor del col·lectiu. És una persona no-binària que ha participat en diversos actes a favor dels drets de la comunitat *queer*. L'any 2022 va conduir l'acte del Dia Internacional contra la LGTBfòbia al parlament de Catalunya, l'estiu del 2023 va conduir el concert *L'Orgullosa* en el marc del mes de l'Orgull LGTBIQ+ i l'any 2024 va formar part de la cartellera musical del *Pride Barcelona*.

Dins del marc del Kalamitat Film Festival el seu episodi en directe es basarà en comentar quin impacte han tingut les icones del pop en la cultura

LGTBIQ+ i com han influït a nivell artístic. Aquest episodi serà titulat *Reines del pop o barbàrie*. L'episodi tindrà una durada d'una hora i el públic, durant l'últim tram del programa, podrà ser partícip del debat tant per expressar la seva opinió com per preguntar directament a les locutores. La gravació completa del programa estarà penjada en format vídeo al Youtube i en àudio a la plataforma musical Spotify. (Viquipèdia, 2024)

19h But I'm a Cheerleader

Títol original	But I'm a Cheerleader
Any	1999
Duració	85'
Direcció	Jamie Babbit
Guió	Brian Peterson
Gènere i temàtica	Comèdia, romanç, sàtira, homosexualitat
Idioma	Anglès (Estats Units)

La comèdia americana de lesbianes que ningú no s'esperava l'any 1999. Una pel·lícula de culte que ha anat guanyant adeptes amb el pas dels anys i s'ha convertit en un referent del cinema lèsbic. Natasha Lyonne ("Russian Doll"), Clea DuVall ("The Faculty") i fins i tot l'artista Drag Queen RuPaul es donen cita en aquesta festa carregada d'alta intensitat lesbiana.

Megan Bloomfield és animadora al seu institut, té amigues animadores i surt amb el capità de l'equip de futbol. És vegetariana, no li agraden els petons del seu xicot i abraça les seves amigues sempre que pot. Un dia, els seus amics/gues, el seu xicot i els seus pares li paren una trampa per enviar-la a un campament on "curen" l'homosexualitat. La Megan ha de passar diverses proves, començant per la primera: adonar-se que és lesbiana. (Filmin, 2020)

Orlando, mi biografia política

Títol original	Orlando, ma biographie politique
Any	2023
Duració	102'
Direcció	Paul B. Preciado
Guió	Paul B. Preciado
Gènere i temàtica	Documental, transsexualitat
Idioma	Francès

L'any 1928, Virginia Woolf publica Orlando, la primera novel·la en què el personatge principal canvia de sexe a mitja història. Un segle més tard, el filòsof Paul B. Preciado

decideix escriure una carta a Virginia Woolf: el seu Orlando ha sortit de la ficció i porta una vida que ella mai hauria pogut imaginar. (FilmAffinity, 2023)

Cruising (A la caça)

Títol original	Cruising
Any	1980
Duració	106'
Direcció	William Friedkin
Guió	William Friedkin
Gènere i temàtica	Thriller, bisexualitat, policíac
Idioma	Anglès (Estats Units)

Un detectiu de policia encobert entra en la cultura LGBT de Nova York per descobrir a l'assassí en sèrie que mata a homes homosexuals. Aquesta pel·lícula protagonitzada per Al Pacino va semblar polèmica l'any 1980 degut al retrat dels ambients sadomasoquistes i homosexuals. El terme *cruising*, tal com indica el seu títol, fa referència a l'acte de tenir trobes sexuals en llocs públics. (IMBd, 2000)

Sangre en los labios

Títol original	Love Lies Bleeding
Any	2024
Duració	104'
Direcció	Rose Glass
Guió	Rose Glass, Weronika Tofilka
Gènere i temàtica	Thriller, Drama, Homosexualitat, Culturisme
Idioma	Anglès (Regne Unit)

Kristen Stewart, Katy O'Brien i Ed Harris protagonitzen el thriller més salvatge de l'any, com no podia ser d'una altra manera, sota el segell d'A24. Un romanç molt, però que molt apassionat alimentat per la violència, el somni americà... i els anabolitzants. Nominada al BAFTA a millor pel·lícula britànica.

La Jackie està decidida a triomfar com a culturista i es dirigeix a Las Vegas per participar en una competició. Pel camí, passa per un petit poble de Nou Mèxic on coneix la Lou, la solitària encarregada del gimnàs local. El pare de la Lou és un traficant d'armes i dirigeix un sindicat del crim. La Jackie i la Lou s'enamoren. Però la seva relació provoca violència i totes dues es veuen immerses en les maquinacions de la família de la Lou. (Filmin, 2024)

Sessió de DJ amb Super3 PD

El festival conclourà amb una sessió de DJ protagonitzada per Super3 PD, agrupació de tres joves DJ compost per Neus Arnau, Adam Zinelabidine i Pau Civera. La raó principal per la qual Super3 PD ha estat escollit com l'actuació musical de tancament és pel seu compromís amb l'activitat local. Les seves actuacions sempre han anat vinculades a actes amb compromís social dedicats a l'expressió cultural i l'oci popular barceloní. Específicament les seves sessions es concentren dins la zona de La Sagrera, barri en el qual es celebrarà el Kalamitat Film Festival. Alguns d'aquests actes en els quals han col·laborat i comparteixen valors ètics amb aquest festival són:

- Festa Major Alternativa organitzada per Arran Sant Andreu a l'Ateneu l'Harmonia (2022 - 2024)
- Festa Major Alternativa organitzada per l'organització La Sagrera Alternativa a la Plaça dels Jardins d'Elx (2024)
- Kafeta a la Casa Groga organitzada per Arran Fortpienc (2024)
- Nit de PD's organitzada pel cau del gregal a la Plaça Orfila de Sant Andreu (2024)

4.6 Pressupost i finançament

S'ha dut a terme un planificació de les despeses i les fons de finançament de les quals dependria econòmicament aquest festival. El càlcul és hipotètic i es basa en una aproximació a partir de les dades obtingudes mitjançant la lectura de la llei, les bases legals dels programes de finançament, les consultes al gestor d'espais i la comparativa de mercat amb altres festivals de cinema LGTBIQ+ prèviament mencionats.

4.6.1 Despeses

El pressupost de la Nau Bostik ha estat realitzat pel gestor Pablo Arnau, treballador de la mateixa, calculant les hores emprades dins la Nau KM14. El desglossament complet es

pot veure a l'ANNEX C. El lloguer de l'espai tindrà un cost de 1.282€, el personal propi de la Nau Bostik 1.075€ i el personal de neteja 360€.

Segons el salari mínim estipulat pel Conveni Estatal de Personal de Sales de Festa, Ball i Discoteques el cost mínim legal per a la contractació de serveis musicals ha de ser de 141,63€ bruts per actuació. Els locutors que porten els dos *podcasts* també queden dins d'aquesta categoria. Tot i així, cada artista treballa sota les seves pròpies condicions per tant la despesa en músics serà orientativa. Per a posar un preu equitatiu entre els tres grups musicals contractats i no generar jerarquia entre ells el preu calculat per actuació serà de 300€ per grup, doblant així el salari mínim estipulat per la llei. El resultat final seria de 1.500€.

Aquest festival també proporcionarà 8 treballadors propis, els quals es repartiran en dos torns i cada acte podrà comptar amb dos auxiliars de sala. Segons la Legislació Laboral Espanyola el personal de sala cobra menys del salari mínim interprofessional (SMI). La llei estipula que el salari mínim per aquesta funció és 7,09€ bruts. El total d'hores treballades dels treballadors resulta en un total de 417,60€.

On recau la major part del pressupost és amb els drets d'exhibició pública de les pel·lícules. El valor aproximat d'una pel·lícula de alt nivell internacional recau entre el 800€ i els 1000€ (Perplexity.ai, 2025), en aquest cas tenim com a pel·lícula d'alt nivell internacional *Sangre en los Labios* (Rose Glass, 2024) que la situaríem als 800€ aproximats. La resta de pel·lícules amb un nivell de producció més reduït, 10 en total, es calcula que el cost pot ser d'uns 300€ aproximats. (Perplexity.ai, 2025) El resultat de drets d'exhibició és de 3.800€.

Les despeses totals aproximades tindrien un valor total de 8.434,6€.

4.6.2 Finançament

Per adjudicar un preu a la programació s'ha analitzat com es situen econòmicament en el mercat dos festivals de cinema LGTBIQ+ de Barcelona amb l'objectiu de establir un preu coherent amb la competència. El FIRE!! ofereix la sessió entre 6€ i 8€, depenent del contingut de la sessió i l'entrada general per dia costa 30€. En el Barcelona Queer Film

Festival l'entrada individual costa 5€ i l'abonament general per dia 25€. Com a resultat a aquests petit anàlisi l'entrada per a projecció serà de 5€, amb l'excepció de la pel·lícula *Sangre en los Labios* (Rose Glass, 2024), que serà de 7€ degut a l'augment del preu dels drets de projecció al ser una pel·lícula actual internacional. La selecció de curtmetratges, el *networking* i els concerts seran d'entrada lliure fins a complir aforo. Tenint en compte que l'aforament de la Nau KM14 és de 250 persones (Nau Bostik, 2025) i que hi hauran 10 projeccions a 10€ i una a 7€ si totes les entrades es venguessin es guanyaria un total de 14.250€ en taquilla. Si més no, en cas de que també es venguessin entrades generals el preu seria més reduït. El preu total sumat de tot el festival seria de 57€ però al aplicar un descompte per abonament general el preu del festival complet es queda a 40, aplicant així un 30% de descompte. Degut a la variant del nombre d'assistents i la quantitat d'entrades generals o singulars el preu estimat en venda d'entrades es queda a 10.000€.

Si més no, s'han altres fonts de finançament com L'ICEC, a través de l'Àrea de Desenvolupament Empresarial i de l'Àrea de Públics. Segons l'apartat de la web oficial del ICEC Subvencions per a l'organització de festivals i mostres audiovisuals a Catalunya, per a la seva promoció i difusió i per a la subtitulació en català de la programació audiovisual dels mateixos (2025) aquest festival no compleix els requisits ja que son necessaris 40 curtmetratges.

5. RESULTATS

L'anàlisi del context sociopolític i cultural posa de manifest que, tot i els avenços legals i socials assolits a Espanya des de la dècada dels setanta, la realitat actual encara evidencia una necessitat urgent de crear espais segurs i de visibilització per al col·lectiu LGTBIQ+. Tal com recull el FRA's Fundamental Rights Report 2022 (Lázaro, 2024), s'ha detectat un augment dels delictes d'odi i de les actituds discriminatòries, especialment dirigides als sectors més vulnerables, com les persones trans i no binàries. Aquestes dades posen de manifest que els avenços legislatius, tot i ser imprescindibles, no són suficients per garantir una convivència lliure de discriminacions, i que la societat encara arrossega prejudicis i dinàmiques d'exclusió que afecten la vida quotidiana de moltes persones del col·lectiu. Aquesta situació reforça la idea, ja exposada per autors com Laura Daniela (2022) i María Agostina (2008), que la cultura i, en particular, el cinema, poden actuar com a eines de resistència, transformació i cohesió social, promovent la consciència i la

visibilitat de grups marginals i vulnerables. El cinema, com a espai de representació i debat, té la capacitat de qüestionar narratives hegemòniques i d'oferir referents positius, contribuint així a la construcció d'una societat més inclusiva.

Les dades obtingudes a través d'enquestes i estudis de públic, especialment entre la Generació Z, mostren un interès creixent per narratives que reflecteixin la pluralitat de les experiències de gènere i orientació sexual. Aquesta generació es mostra més sensibilitzada i exigent pel que fa a la representació i la inclusió, i reclama espais on la seva veu sigui escoltada i on pugui participar activament en la creació i presa de decisions culturals (vegeu apartat 4.1.2.1 de l'enquesta). Els resultats evidencien que la manca de referents i la invisibilitat de certes identitats dins el cinema són percebudes com una barrera per al desenvolupament personal i col·lectiu, i que existeix una demanda clara d'activitats que combinin la projecció de films amb espais de debat i activitats participatives. Això demostra que el públic jove no només vol consumir contingut, sinó també formar part activa de l'espai cultural, aportant la seva veu i experiència a la programació i a la reflexió col·lectiva. Aquesta tendència s'alinea amb les noves formes de consum cultural, més interactives i col·laboratives, i posa de manifest la necessitat d'adaptar els festivals i esdeveniments a aquestes noves demandes.

En el marc de la recerca, s'ha identificat que, malgrat la gran oferta cultural de Barcelona, la ciutat només compta amb quatre festivals dedicats exclusivament a la comunitat LGTBIQ+ (FIRE!!, Barcelona Queer Film Festival, Endimaris Sitges LGTBIQ+ Film Festival i Walpurgis Queer Horror Film Fest). Aquesta dada evidencia que, tot i la imatge de ciutat oberta i diversa, encara hi ha marge per ampliar i diversificar l'oferta d'espais culturals específics per al col·lectiu, especialment si es té en compte la demanda creixent de la joventut i la necessitat de donar resposta a realitats diverses i sovint invisibilitzades en altres circuits.

A nivell organitzatiu, el treball ha permès definir una proposta de festival amb una programació coherent i innovadora, que no només inclou la projecció de pel·lícules, sinó que es complementa amb podcasts temàtics, concerts i debats. Aquesta aposta per la transversalitat de formats i activitats permet crear un espai ric i dinàmic, capaç d'atraure públics diversos i de fomentar la participació activa. La identitat gràfica del festival, inspirada en el concepte "camp", el moviment BRAT de Charli XCX, el cinema trash i l'estètica d'A24, busca trencar amb la serietat institucional i connectar amb un públic jove i creatiu, oferint una imatge fresca, disruptiva i inclusiva. Aquesta aposta per la innovació

també es reflecteix en la comunicació, que es planteja des d'una perspectiva digital i col·laborativa, utilitzant xarxes socials, influencers i formats audiovisuals curts per arribar al públic objectiu. D'aquesta manera, el festival es posiciona com una proposta contemporània, flexible i propera a les noves formes de comunicació i consum cultural.

Finalment, pel que fa a la viabilitat econòmica, s'han detectat dificultats per accedir a finançament públic, ja que, segons els requisits dels programes de l'ICEC, el Kalamitat Film Festival no compleix amb la quantitat mínima de material programat exigida per optar a les subvencions.

6. CONCLUSIONS

Les conclusions d'aquest treball posen de manifest que la creació del Kalamitat Film Festival representa una resposta innovadora i necessària davant la realitat sociocultural de Barcelona i el context actual del col·lectiu LGTBIQ+. El festival no només vol ser una plataforma per a la promoció de joves artistes, sinó que aspira a consolidar-se com un espai segur, inclusiu i transformador, capaç de fomentar l'expressió artística, el diàleg i la visibilitat del col·lectiu en totes les seves diversitats. A diferència de les propostes ja existents, el Kalamitat aposta per una mirada centrada en la Generació Z, entenent que aquest segment de la població reclama nous formats, més participació i una representació més plural i autèntica de les seves realitats. Aquesta aposta per la innovació, tant en la programació com en la identitat visual i la comunicació, pot convertir el festival en un referent per a altres iniciatives culturals i socials tant a Catalunya com a l'Estat.

El cinema es confirma, a la llum de la recerca, com una eina fonamental de transformació social. La seva capacitat per generar empatia, trencar estereotips i normalitzar la diversitat sexual i de gènere és clau per avançar cap a una societat més justa i igualitària. Les dades recollides mostren que la Generació Z no només vol veure's reflectida a la pantalla, sinó que vol formar part activa de la creació cultural, participant en la presa de decisions i en el disseny de propostes que responguin a les seves necessitats i inquietuds. Aquesta actitud activa i crítica obliga a repensar els models tradicionals de festival i a incorporar estratègies de participació, co-creació i escolta activa, que permetin adaptar-se a les noves demandes i garantir la rellevància del projecte.

Tot i els avenços assolits en l'àmbit legal i social, la recerca evidencia que encara hi ha una manca d'espais culturals específics i consolidats per a la promoció de joves artistes LGTBIQ+ a Barcelona. Els festivals existents, tot i la seva trajectòria, sovint no estan orientats específicament a la generació emergent ni a la creació d'una comunitat participativa i segura, fet que pot dificultar la captació i la fidelització del públic jove i la consolidació d'una identitat pròpia i diferenciada del festival. A més, la recerca d'una localització adequada, com la Nau Bostik, comporta reptes logístics i tècnics que caldrà abordar amb una planificació rigorosa i una gestió flexible.

En l'àmbit social i polític, la persistència d'incidents i delictes d'odi, tal com recullen informes recents, posa de manifest la necessitat de reforçar les mesures de seguretat i de sensibilització, així com de treballar per obtenir un suport institucional més estable i compromès. La visibilitat del festival pot comportar riscos, però també és una oportunitat per incidir en la transformació social i per reivindicar el dret del col·lectiu a ocupar l'espai públic sense por ni discriminació.

Pel que fa a la viabilitat econòmica, el projecte es troba amb dificultats per accedir a finançament públic i privat estable, fet que pot posar en risc la seva continuïtat a mitjà termini. Aquesta situació obliga a explorar alternatives com el micromecenatge, la col·laboració amb entitats privades i la creació de xarxes amb altres festivals i projectes afins. La gestió econòmica haurà de ser especialment acurada per garantir la sostenibilitat del festival i evitar desviacions pressupostàries que puguin afectar-ne la qualitat o la programació.

Un dels grans reptes serà la creació i consolidació d'una comunitat activa i participativa, capaç de donar sentit i continuïtat al festival més enllà de la primera edició. La Generació Z, tot i ser un públic potencialment molt interessat, és també exigent pel que fa a la qualitat, l'accessibilitat i la innovació de les propostes culturals, fet que obliga a una actualització constant de la programació, la comunicació i les estratègies de participació. Només així es podrà garantir la fidelització del públic i l'impacte real del festival en la vida cultural de la ciutat.

En definitiva, el Kalamitat Film Festival es presenta com una proposta coherent, ambiciosa i necessària, que pot contribuir a ampliar i enriquir l'oferta cultural de Barcelona i a donar resposta a les necessitats d'un col·lectiu que encara avui es troba en situació de vulnerabilitat i reivindicació. Les conclusions d'aquest treball apunten a la

importància de continuar investigant i promovent línies d'estudi sobre la representació i la participació LGTBIQ+ en la cultura i els mitjans, així com d'explorar nous formats i estratègies per arribar a públics més amplis i diversos. Només a través d'una aposta decidida per la inclusió, la innovació i la participació es podrà garantir la viabilitat i l'impacte transformador del festival, convertint-lo en una eina real de canvi social i cultural per a la ciutat i el col·lectiu LGTBIQ+.

7. BIBLIOGRAFIA

1. Bartak, J. (2022). A Strategic Audit of A24.
2. But I'm a Cheerleader. (2021). Filmin. <https://www.filmin.es/pelicula/but-im-a-cheerleader>
3. Camilo, G. M. J. (2022, 12 julio). Propuesta de festival de cine con enfoque social : Un modelo para el Fiafest. Universidad de la Sabana. <http://hdl.handle.net/10818/51627>

4. Captura de pantalla. (2024, 26 julio). Apple Podcasts.
<https://podcasts.apple.com/es/podcast/captura-de-pantalla/id1750843274?l=en-GB>
5. Contributors to Wikimedia projects. (2024, 2 julio). Moviment Espanyol d'Alliberament Homosexual. Viquipèdia, L'enciclopèdia Lliure.
https://ca.wikipedia.org/wiki/Moviment_Espanyol_d%27Alliberament_Homosexual
6. Contributors to Wikimedia projects. (2024b, julio 4). Llum (cantant). Viquipèdia, L'enciclopèdia Lliure. [https://ca.wikipedia.org/wiki/Llum_\(cantant\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/Llum_(cantant))
7. Contributors to Wikimedia projects. (2025, 15 febrero). Nowhere (pel·lícula de 1997). Viquipèdia, L'enciclopèdia Lliure.
[https://ca.wikipedia.org/wiki/Nowhere_\(pel%C2%B7l%C3%ADcula_de_1997\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/Nowhere_(pel%C2%B7l%C3%ADcula_de_1997))
8. Contributors to Wikimedia projects. (2025b, marzo 10). La Trinae. Viquipèdia, L'enciclopèdia Lliure. https://ca.wikipedia.org/wiki/La_Trinae...
9. Contributors to Wikimedia projects. (2025c, abril 25). Ouineta. Viquipèdia, L'enciclopèdia Lliure. <https://ca.wikipedia.org/wiki/Ouineta>
10. Contributors to Wikimedia projects. (2025c, marzo 15). Fades (grup de música). Viquipèdia, L'enciclopèdia Lliure.
[https://ca.wikipedia.org/wiki/Fades_\(grup_de_m%C3%BAsica\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/Fades_(grup_de_m%C3%BAsica))
11. Cruising (1980) 6.5 | Crimen, drama, misterio. (1981, 24 septiembre). IMDb.
<https://www.imdb.com/es/title/tt0080569/>
12. CRITERION. (2025, 10 marzo). Julia Fox's closet picks [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=ZbuxEu2EoFI>
13. El retorno de los tomates asesinos cartel. (s. f.). <https://www.tuposter.com/el-retorno-de-los-tomates-asesinos-cartel.html>

14. Espinosa, R. V. (2020). 50 años de orgullo. Un repaso escrito y visual por la historia del movimiento LGTBIQ+ en España. *Vínculos de Historia Revista del Departamento de Historia de la Universidad de Castilla-La Mancha*, (9), 475-497.
15. Fàbregas, L. T. (2024, 2 octubre). Qui és Ouineta, la cantant de ‘policia de la moda’? *El Temps*. <https://www.eltmps.cat/article/61157/qui-es-ouineta-la-cantant-de-policia-de-la-moda>
16. Filmin. (s. f.). *filmin.es*. <https://www.filmin.es/>
17. França, J., & Rodríguez Castelló, A. (2020). La lluita LGTB en la dècada dels 70 a Barcelona: la formació d'un moviment, el difícil encaix de la diversitat més enllà del fet gai i l'atzucac de la legalització. *Mobilitzacions socials i esquerra radical: Actes del II Congrés Les altres protagonistes de la Transició Barcelona*, 11 a 13 d'octubre de 2019, 221-247.
18. Grätz, R. (2017). *La cultura como instrumento de transformación social*. EU-LAC Foundation Fundación EU-LAC.
19. HDN style shots. (s. f.). YouTube. <https://www.youtube.com/@HDNstyleshots/shorts>
20. Hill, J. and Church Gibson, P. (1998). *The Oxford Guide to Film Studies*. Oxford University Press.
21. Jurado Martín, M., & Nieto Martín, A. (2016). Nuevas propuestas, viejos circuitos: el papel de los festivales de cine españoles en la consolidación de los nuevos realizadores / New Proposals, Old Circuits. *The Role of Spanish Film Festivals in the Consolidation of New Directors*. *Secuencias*, (39). <https://doi.org/10.15366/secuencias2014.39.005>

22. kaiser -kun. (2020, 4 agosto). Bromeas? Es un papucho. HD [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=n8vpc2glTiA>
23. kbm0580. (2014, 10 noviembre). The Rocky Horror Picture Show Science Fiction Double Feature picture show [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=GKhPVHoodrU>
24. LadyGagaVEVO. (2011, 28 febrero). Lady Gaga - Born This Way (Official Music Video) [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=wV1FrqwZyKw>
25. La trinae. (s. f.). Spotify.
<https://open.spotify.com/show/4hnYoPdmPvpFyDPleLnYyY>
26. L'Embrió - Fundació Carulla. (2025, 9 abril). Fundació Carulla.
<https://fundaciocarulla.cat/lembrio/>
27. Lola. (s. f.). <https://zumzeigcine.coop/es/cine/films/lola/>
28. Martínez, M. (2011). Networking: El arte de crear y gestionar tu red de contactos profesionales. Editorial UOC.
29. Nau Bostik. (2025, 12 febrero). NAU KM14 - Nau Bostik.
<https://naubostik.com/visitans/planta-baixa/sala-km-14/>
30. Nau Bostik. (2025b, abril 15). Nau bostik - nau bostik. <https://naubostik.com/>
31. NEON. (2019, 9 septiembre). Portrait of a Lady on Fire [Official Trailer] – In Theaters December 6, 2019 [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=R-fQPTwma9o>
32. Neil Dolan Dance. (2023, 22 febrero). RuPaul laughing hysterically for 3 full mins (compilation) [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=wjB3Qf3mXuY>

33. Operación Triunfo Oficial. (2018, 17 octubre). «TOXIC» - NATALIA y ALBA RECHE | Gala 4 | OT 2018 [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=zgI5QKNmO2s>
34. Pérez, R. C. (2019). Introducción. Medios de comunicación, cultura y cambio social: Perspectivas interdisciplinarias. *Anthropologica*, 37(42), 5-12.
35. Pixelarte. (2024, 30 noviembre). Identidad Gráfica: Definiendo la imagen de tu marca. Pixelarte ®. <https://pixelarte.es/blog-diseno/identidad-grafica>
36. PRiME VIdEo: Naz & Maalik. (s. f.). <https://www.primevideo.com/-/es/detail/Naz-Maalik/0MNOXJI6JT734HAG4JU7WYSA3Z>
37. Qué es el Branding, en qué consiste y cómo potenciarlo - CitySEM. (2024, 19 noviembre). Citysem. <https://citysem.es/que-es/branding/>
38. Ramirez Bonal, E. (2018) El cartel de cine LGTBI en España.
39. Rolstad, H. C., & Nguyen, N. (2022). Brand authenticity and representation (Bachelor's thesis, Handelshøyskolen BI).
40. Russell, J.A Kilbourn. (2010). Cinema, Memory, Modernity: The Representation of Memory from the Art Film to Transnational Cinema. Routledge, Taylor & Francis Group.
41. Samantha Hudson. (2021, 11 octubre). Samantha Hudson y Papa Topo - por España [Vídeo]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=Amx9AXllumY>
42. Sánchez Soriano, J. J. (2022). Representación del colectivo LGBT+ en la ficción televisiva española contemporánea (2015-2020). *Comunicación y sociedad*, 19.
43. Sangre en los labios. (2023). Filmin. <https://www.filmin.es/pelicula/sangre-en-los-labios>

44. Serrano-Cobos, J., & Caldach-Losa, Á. (2023). Revisión de literatura sobre metodologías de diseño de user personas para museos y bibliotecas. *Métodos de información*, 14(27), 1-23.
45. shakiraVEVO. (2014, 31 enero). Shakira - Can't Remember to Forget You (Official Video) ft. Rihanna [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=o3mP3mJDL2k>
46. StudiocanalUK. (2015, 9 septiembre). CAROL - Official Trailer - Starring Cate Blanchett and Rooney Mara [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=EH3zcuRQXNo>
47. Subvencions per a l'organització de festivals i mostres audiovisuals a Catalunya, per a la seva promoció i difusió i per a la subtitulació en català de la programació audiovisual dels mateixos. (s. f.). Institut Català de Les Empreses Culturals. <https://icec.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Subvencions-a-lorganitzacio-a-Catalunya-de-festivals-i-mostres-audiovisuals-aixi-com-la-seva-promocio-i-difusio?category=73da721c-a82c-11e3-a972-000c29052e2c&moda=1>
48. Super3 PD. (2025). Instagram. <https://www.instagram.com/super3pd/>
49. tATuVEVO. (2009, 24 diciembre). T.A.T.U. - All the Things She Said (Official music Video) [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=8mGBaXPlri8>
50. Telefe. (2013, 14 enero). Ricky Martin salió del closet - Susana Gimenez [Vídeo]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=3berqUHRxTM>
51. The Future of Cinema: How Gen Z is Changing the Movie Industry | Entertainment. (2024, 11 septiembre). <https://www.wokewaves.com/posts/gen-z-impact-movie-industry>

52. Top Viral Talent. (2017, 18 septiembre). The Clique Leave The Judges Speechless on The X Factor [Video]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=3j8JhAwYPkw>
53. Torrelo, J. I. S. (2023, 20 junio). Cine serie B: todo lo que debes saber - SOY DE CINE. SOY DE CINE. <https://somosdecine.com/cine-serie-b-peliculas/>
54. TOURNEUR, J., & PEQUEÑO, C. D. U. G. C. Lecturas de cine.
55. Una revolución pornográfica. (2022). Filmin.
<https://www.filmin.es/pelicula/una-revolucion-pornografica>
56. Un atril en la Rambla en memoria de la primera manifestación del orgullo LGTBI. (s. f.). Diversidad Sexual y de Género.
https://ajuntament.barcelona.cat/lgtbi/es/noticia/un-atril-en-la-rambla-en-memoria-de-la-primera-manifestacion-del-orgullo-lgtbi_1415791
57. Ver los episodios completos de The Rocky Horror Picture Show | Disney+. (1975). Disney+. <https://www.disneyplus.com/es-es/browse/entity-c3c98038-85f7-43aa-b2ce-0b8e572e19f7>
58. Vigna, M. A. (2008). El arte como herramienta para la inclusión educativa, social y la regeneración de los vínculos comunitarios. Artículo Facultad de Desarrollo e Investigación Educativos. Universidad Abierta Interamericana. Argentina. Artículo revisado, 17(05), 2013.
59. Vista de Minories al cinema espanyol del segle XXI. Observacions a partir d'una anàlisi de contingut de personatges. (s. f.).
<https://raco.cat/index.php/Comunicacio/article/view/429485/523867>
60. WatchWithMati. (2020, 30 enero). Paquita Salas - Baila Morena [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=M9YqKH5cggo>

61. X17onlineVideo. (2023, 25 mayo). Lily-Rose Depp greets rapper 070 Shake with a make out session [VÍdeo]. YouTube.

https://www.youtube.com/watch?v=f0CH_0jIjnY

1. ANNEXOS

1. ANNEX A

Transcripció del formulari: <https://forms.gle/bbbeyrgHPhN2y9ds7>

Edat

- ☐ 15-18
- ☐ 19-22
- ☐ 23-26
- ☐ 27-30
- ☐ 30+

Identitat

- ☐ Home
- ☐ Dona
- ☐ No binari
- ☐ Altres

Ets part del col·lectiu LGTBIQ+?

- ☐ Sí
- ☐ No

Amb quina freqüència vas a festivals de cinema?

- ☐ Mai
- ☐ Alguna vegada a la meua vida
- ☐ Una vegada a l'any
- ☐ Entre 2 i 5 vegades a l'any
- ☐ Cada mes

Has estat abans en algun festival de cinema LGTBIQ+?

- ☐ Sí
- ☐ No

En cas afirmatiu a quins festivals d'aquest tipus has estat?

*resposta lliure

T'interessaria assistir a un festival de cinema LGTBIQ+ jove a Barcelona?

- ☐ Sí
- ☐ Depèn del seu programa
- ☐ No m'interessa massa

Quin tipus de cinema prefereixes? (resposta múltiple)

- ☐ Ficció curta (curtmetratge)
- ☐ Ficció llarga (llargmetratge)
- ☐ Documental
- ☐ Animació
- ☐ Experimental

Què t'agradaria trobar-hi, a part de projeccions? (resposta múltiple)

- Col·loquis amb cineastes
- Tallers audiovisuals
- Espai de trobada / networking
- Festa / DJ / activitat social
- Podcast en directe
- Exposicions de projectes
- Altres:

Opines que en un festival de cinema només ha d'haver-hi activitats relacionades amb aquest?

- Sí, només activitats relacionades amb el cinema
- No, m'agradaria que també estigues complementat amb altres expressions artístiques i socials (música en directe, exposició de pintura, etc.)

Quins temes t'agradaria que es tractessin en el festival?

- Identitat i gènere
- Relacions amoroses LGTBIQ+
- Salut mental
- Història queer
- Sexualitat
- Racisme i interseccionalitat

Quin valor li dones a aquest factor dins del festival? Missatge polític / social
(puntuació de l'1 al 5)

Quin valor li dones a aquest factor dins del festival? Estètica i visió artística de l'esdeveniment (puntuació de l'1 al 5)

Quin valor li dones a aquest factor dins del festival? Qualitat de les projeccions i les activitats (puntuació de l'1 al 5)

Quin valor li dones a aquest factor dins del festival? Conèixer a gent nova del col·lectiu (puntuació de l'1 al 5)

Quin valor li dones a aquest factor dins del festival? Seguretat i inclusivitat
(puntuació de l'1 al 5)

Quin valor li dones a aquest factor dins del festival? Ambient festiu (puntuació de l'1 al 5)

Com et sols assabentar dels esdeveniments culturals?

- ☐ Instagram
- ☐ TikTok
- ☐ Twitter
- ☐ Boca-orella
- ☐ Associacions

Quin preu consideres raonable per accedir a tot el festival?

- ☐ Gratuït
- ☐ Fins a 10€
- ☐ Fins a 25€
- ☐ Més de 25€
- ☐ No m'importa pagar si el contingut és de qualitat

Si vinguessis, quan tens més disponibilitat horària?

- ☐ Cap de setmana
- ☐ Entre setmana (tarda)
- ☐ Entre setmana (vespre)
- ☐ Sempre
- ☐ Depèn del moment

Per a tu Barcelona és una ciutat on pots accedir fàcilment?

- ☐ Sí
- ☐ No

Què t'agradaria veure en aquest festival que no hagi vist abans? (opcional)

*resposta lliure

Què t'agradaria veure en aquest festival que hagi vist en altres festivals? (opcional)

*resposta lliure

Quina pel·lícula creus que no pot faltar? (opcional)

*resposta lliure

T'agradaria participar d'alguna manera en aquest festival?

- ☐ Sí, com a voluntari
- ☐ Sí, com a creador (presentant obra audiovisual o altres expressions artístiques)
- ☐ No, voldria assistir només com a públic

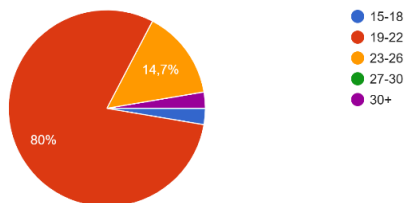
En cas que vulguis participar com a creador o voluntari escriu el teu correu aquí:

*resposta lliure

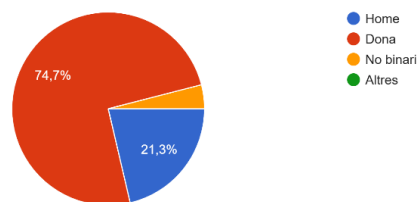
2. ANNEX B

Resultats de l'enquesta a partir del formulari.

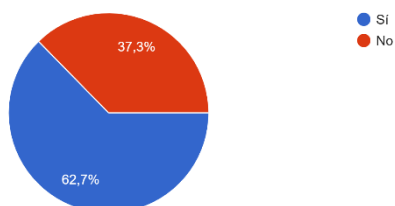
Edat
75 respostes

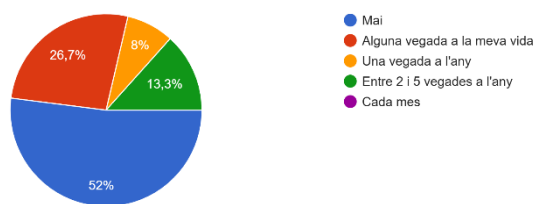
Identitat
75 respostes

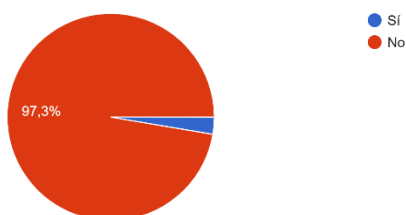
Ets parts del col·lectiu LGTBIQ+?
75 respostes

Amb quina freqüència vas a festivals de cinema?
75 respostes

Has estat abans en algun festival de cinema LGTBIQ+?
75 respostes

En cas afirmatiu a quins festivals d'aquest tipus has estat?

3 respostes

No

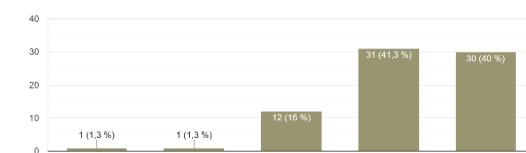
LesGaiCineMad

20.000 especies de abejas

Quins temes t'agradaria que es tractessin en el festival?
75 respostes

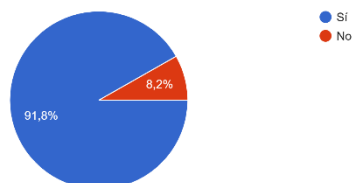
Quin valor li dones a aquest factor dins del festival?
75 respostes

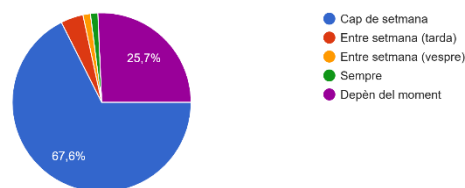
Què t'agra
75 respostes

Col·loquis
Taller
Espai de trobac
Festa / DJ /
Pod
Exposicior

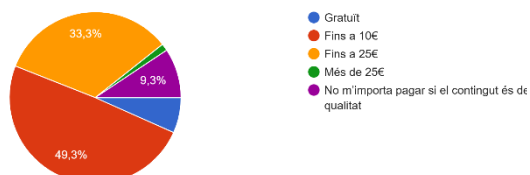
Per a tu Barcelona és una ciutat on pots accedir fàcilment?
73 respostes

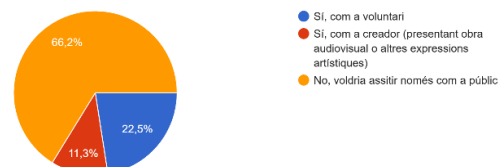
Si viuessis, quan tens més disponibilitat horària?
74 respostes

Quin preu consideres raonable per accedir a tot el festival?
75 respostes

T'agradaria participar d'alguna manera en aquest festival?
71 respostes

Què t'agradaria veure en aquest festival que no hagi vist abans? (opcional)

5 respostes

activitats relacionades, com ara un espai amb menjar, xerrades o música on poder conèixer a gent amb els mateixos gustos

Historias Queers Racializadas, Relaciones Queers interraciales

Taller sobre la història de la cultura i el cinema queer

Cineastes parlant de la realitat d'aquest món i de com s'han gravat les escenes.

Nova corrent cinematogràfica

Què t'agradaria veure en aquest festival que hagi vist en altres festivals? (opcional)

9 respostes

Activitats al carrer tipo carrosses, desfilades, espectacles...

Visualización de ficciones televisivas no solo proyectos cinematográficos.

L'espai de networking i actuacions musicals

Xerrades dels director/es del contingut projectat

Historias Queers

Un espai que posi en valor el talent jove i emergent lgtb

propostes de gent no coneguda

Projecció projectes de cineastes joves o que acabem de començar la seva trajectòria

temàtica històrica

Quina pel·lícula creus que no pot faltar? (opcional)

11 respostes

Ens veurem ahir. Una pel·lícula gai escrita per Enric Bach que ara mateix està buscant fonts de finançament.

Alguna de por

El retrato de una mujer en llamas

Paris is Burning y Portrait de une jeune fille en feu, por ejemplo.

Paris Is Burning

molaria veure com pelis que fosin molt transgresoras per la seva epoca, tipo directores o persones queer que van fer projectes reivindicatius en la epoca dels 60/70 o inclus abans (ns si hi ha). I tmb projectes actuals de persones queer que no tinguin gens de representacio en altres festis

Close / Moonlight

Close

20000 tipos de abejas, my first summer, disobedience

Portrait of a lady on fire

call me by your name, la llamada :)

3. ANNEX C

Vídeo promocional Kalamitat Film Festival : <https://youtu.be/MnB42SAJ5uU?si=-DYzYtMToAf3fipp>

4. ANNEX D

Pressupost del lloguer de l'espai Nau KM14 de la Nau Bostik calculat per el gestor cultural Pablo Arnau.

Ferran Turné 1-11
08027 Barcelona
G67095208
Tel. 933 408 350

Pressupost

Acte/projecte:

Data acte: 8, 9 i 10 de maig de 2026

Data emissió: 3/3/2025

Nom:

NIF:

Direcció / localitat / CP:

C/e:

Descripció	Quantitat	Dies/hores	Preu unitari	descompte	Preu total
Espais					1.282,50 €
Sala km14	1	3	475,00 €	10%	1.282,50 €
Material (per confirmar)					0,00 €
	1	1			0,00 €
Personal					1.075,00 €
Hores de muntatge (Col·lectiu)	1	3	25,00 €		75,00 €
Hores desmuntatge (Col·lectiu)	1	1	25,00 €		25,00 €
Regidoria 10h-23h	3	13	25,00 €		975,00 €
Personal					360,00 €
Neteja Trèvol + Consumibles (2h/posteriors)	1	12	30,00 €		360,00 €
			Subtotal		2.717,50 €
			Total Iva (21%)		570,68 €
			Total		3.288,18 €

